

Zvaidžė

S A N V A I T I N I S L A I K R A S Z T I S .

Nr. 29

BROOKLYN, N. Y., 22 D. Rugsjucio (August) 1901M.

ENTERED AT THE POST OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., AS SECOND CLASS MATTER, MARCH 11 1901.

Metas I

Uzaugo, bet dar ne isznoko

Arba Rymionų Ciceronas: „Suacuique civitati religioest (koznas miestas turi savo religiją) In orat pro Flacco). — Tame dalyke visoj istorijoj svieto ne buvo jokio iszskyrimo ir nėra sziądien. Ir sziądien da vienas koksai vieszpataujantis iszpažinimas tautoje yra kampiniu akmeniu kiekvienos vieszpatystės. Tarp visokių iszpažinimų vīsur vienas yra iszpažinimas **vieszpataujancziu**, o tuom yra iszpažinimas **didziomos** tautoje. Tas tai yra paramu, pamatu vieszpatystės. Vieszpatystės pripažstancijos lygybę visokių iszpažinimam faktiskai nėra ant svieto. Imkim ant paveizdos galingiausias vieszpatystes, kaipo Angliją, Rossiją, Vokietiją ir Suvienytas Valstijas. Ar angliskzas randas, kad ir pripažsta lygybę visokiem iszpažinimam, ne iszaugsztina ženkly vai vieszpataujancziu, tikėjimo, tikėjimo didziomos tautiskzos? ar ne liepia karaliui prisiegti pagal tą tikėjimą? nežiurint ant to, kad zodžiai tos prisiegos skaudziai įzeidžia iszpažintojus kitų tikėjimų. O delko teip daro toji teip liberaliskza Anglija? Delto, kad žino, juog tą tikėjimą iszpažinstu didžiama tautos ir savo instin ktu dasipranta, kad norint buti tvirtu, reikia su juom gerai apsirokuoti.

O Rossija ar neapsirokuoja su vieszpataujancziu iszpažinimu, su pravoslavija? Ar galim sau perstatyt galybę Rossijos be tos religijos? Kas stotusi su jos galybe, jeigu ji i vietą schizmatiskzos didziomos tautiskzos pasiremtu

ant mažesnės dalies katalikiskzos? Supranta tą gerai, kad jos visos pajiegos paremtos ant didziomos pravoslaviskzos. Ir teip daro. Kas Vokietiją sutverė isz mažų dalelių ir padarė teip milziniskza vieszpatyste? Bismarckas. O kokiu budu? Tuom, kad prisilaikė didziomos liuteroniskzo iszpažinimo, ne paisedamas kad ir gana skaitlingos, bet mažesnės dalies katalikiskzos. Niekados to ne butų padaręs, jeigu, kaipo Žviązkiniai butų dairęsis ant paszalinų iszpažinimų, o ne ant vieszpataujanczio. Imkime ant galo Suvienytas Valstijas, ar ir czionai randas nepasiremiam ant iszpažinimo didziomos, ant iszpažinimo vieszpataujanczio? O koksai iszpažinimas Suvienytose Valstijose yra vieszpataujanczių? Yra juom iszpažinimas bedieviskzas. Ant 76 milijonų gyventojų vos 25 mil. iszpažsta Dievą krikščioniskzą, o 50 mil. neiszpažsta jokio krikščioniskzo tikėjimo ir tokiu budu yra, kaip paprastai sakom, beveriais. Delto szitas randas remiasi ant didziomos beveriu, arba bedieviskzo tikėjimo. Bedievystę vadiname czionai tikėjimu: nes kad ir toji didžiama neiszpažinstu Dievo krikščioniskzo, arba Dievo tikrojo, tai užtai iszpažinstu daugybę dievų pagoniskzų paipo Graikai ir Rymionys. Jie tiki i Plutoną-dievaitį turtų (Allmighty Dollar), tiki i Marsą - dievaitį karės, tiki i Bachusa - dievaitį girtuoklystės, tiki i Merkurą - dievaitį vagių ir sukčių, tiki i Venerą - dievaitę paleistuvystės; — zodžiu sakant toji skaitlinga didžiama gyventojų szito sklypo, neiszpažindami jokio

tikėjimo krikščioniskzo, praktiskai iszpažinstu senovės pagoniskzą religiją. Turi teipos-gi savo bažnycias (Masonic Temple ir kit.), savo tikėjimiskzas pareigas ir ceremonijas — ugi kaip. Ir tas tai pagoniskzas iszpažinimas yra czionai vieszpataujancziu: nes tai yra iszpažinimas didziomos (50 mil.) gyventojų. Perkitrią ir praktiskai Yankesai užtaigi neatboja ant kitokių iszpažinimų (katalikų, baptistų, presbyterionų ir kitų), bet visur proteguoja iszpažinimą pagoniskzą. — nes ant jo remia visą savo galybę.

Tai-gi dabar klausiu, kur yra mūsų Žviązkinų (kurie nori visur buti perstatytojais lenkiskzos tautos) tas politiskzas protas, kurisai visados ir visose vieszpatystėse liepia apsirokuot su iszpažinimu vieszpataujancziu? Ar tikėjimas katalikiskzas ne yra vieszpataujancziu tautoje Lenkų? ar užtaigi nereikia su juom pirmiause apsirokuoti, kad ir su aplenkimu kitų, teip kaip anglija daro su iszpažinimu anglikoniskzu, Rossija su pravoslaviskzu, Vokietija su liuteroniskzu, o Amerika su pagoniskzu? Gal but, kad „Zviązke“ vieszpataujancziu iszpažinimu yra pagoniskzas. Bet Zviązkas - tai dar ne tauta lenkiskza, kaip tai nekuriam sapnuojasi. Didžiama lenkų yra iszpažinimo katalikiskzo. Ant to tai reikia statyti ir remti ateitį Lenkijos, jeigu kas jai tikrai velija gero. Kas kitaip daro, parodo savo politiskzą kvailumą, iszsirodo, kad neturi nė mažiausio muzikiskzo proto. Iszgirdo ką mūsų patrijotai apie surėdymą bedieviskos visuomenės, apie sulyginimą jų

szpažinimų, kurio niekur ir niekad nebuvo, tai ir užsimanė tokią teoriją įvesti į praktiką. Taigi nors kartą turi žinoti ir suprasti: kad teorija tai ne yra praktika, — kad sulyginimas iš spaziniųų teip yra neiszpildomas praktikoje, kaip sapnas apie lygų išzdalinimą turtų. Praktikoje kiekvienas randas, jeigu nori užsilaikyti; neatbutinai turi pasiremti ant kokio iszpažinimo vieszpataujencio — ant iszpažinimo didžiūmos tautiszkos. Žiūrėkim blaiviai ant dalykų ir gyvenimo, o nesibovykim teorijom ir svajonėm kaip vaikai muilo burbuolais.

Teip raszo apie Lenkus. Bet permainingus tiktai žodžius lenkų ant lietuvių, visas szitas straipsnis, žodis į žodį teip gražiai tinka lietuviams, kaip surdotas isz szapos Lazačko Bostone. Tarp Lietuvių keli iszgamos jau nuo tulo laiko pradėjo suvadzioti žmones, vesdami juos į karę prieš tikėjimą, o prizadėdami jam žemiszka rojų naujai surėdytoj bedieviszkoj draugijoj. Be mažiausios abejonės jie patys savo svajonėm netiki, bet daro tai vien del isznaudojimo tamsumo praszcziokelių — del iszviliojimo isz jų kieszniaus dvylekio. Oi, nenorėze buti kailije tų naujos gadynes apaształy, kada jų mokytiniai ir akli pasekėjai susipras ant galo ir pažis jų prigavimus ir melagystę ir, stoję priešais su rustu veidu, žibanciom akimi ir su kuolais rankose, perkuniniu balsu paszauks: „O, jųs rakaliai! kur-gi toji laimė, ką mums žadėjote?! Apipleszėt mūsų kiesznių, iszlupot isz szirdies mūsų tikėjimą ir viltį, pražudėt amžinai! Tai-gi žukit ir jųs patys!... Jau nekarta tokios žvėriszkos juslos bedieviszkoj žmonių, apsieiszkia baissiausiu pasiuotimu prieš jų suvadziotojus. Atsiminkim francuziszka revoliuciją... Teip; pasekmės bedievystės visados yra nu puolimas draugijos ir... amžinas prizadėtas rojus pragarė! Kaip laimės teip ir nelaimės kitų tegul visados buna geriausiu pamokinimu del mūsų paczių.

Kun. Dr. Juodyszius..

In „Zvaigzdes“ spaustuve tuojaus yra reikalingas geras zeceris prie „jobsu“.

Katalikiszka knygų krautuvė.

Shenandoah, P. 16 d. ėug. 1901 m.

GUODOTINAS „ZVAIGZDES REDAKTORIAU:

Pereitos nedelios „Zvaigždėje“ perskaicziau labai akvą p. Benditsko laiszka apie reikalingumą katalikiszkos knygų krautuvės. Asz teipgi norėcziau pasakyti apie szitą puikų užmanymą, nes asz užsiimu knygų pardavinėjimu po nekuriuos Pensylvanijos ir Massachusetts'o szejtėto miestus ir nesųkį jau buvau mislinęs, kodėl neatsiranda gerų katalikų, kurie drukuotų ir pardavinėtų visokias knygas, bet vis tik atviri arba paslapti Szliuptionariai turi knygų krautuves. Pasitaikė man aną metą buti namuose Paukszcio, ką Plymouth'e visokiom knygom prekiauja. Nusipirkau už kelis deszimtis dolerių jo locnos drukarnios knygų, o ir maldaknygių ir szventų abrozelių isz Prusų pargabentų, bet kokių sznektų turėjau prisiklausyti, kokių bliuznijimų prieš bažnyczią ir kunigus! Priesz keletą nedelių, kad pribuvau į Shenandoah apielinkę, vienoje peczėje William Penn vadinamoje teko man sueiti su koku esu patyręs ir turiu prispažinti, kad isz visų knygų kupczių (perliorių), ką vaicszcioja po stubas pardavinėdami knygas, ziegorėlius, szkaplierius, nemažiaus kaip dvi dalys yra arsziausi szliuptionariai, apgavikai, iszniekintojai religijos. Pažjstu vieną tokį perliorų, kurs su knygomis ir szventais daigtais vaicszcioja po žmones. Užejęs pas p. N., placziai žinomą biznierių, kuris tankiai raszo straipsnius į Lietuvą ir Viėnybę, jie ėmė gerti keliese ir isz kazyrų loszti. Kad jau iszsmagino, tai anas karabelnykas iszsiėmė isz savo bakso kryželį ir porą kanticzkų, ir pradėjo tie latrai daryti visokias bjaurybes, daėjo iki to, kad jie ėmė laistyti muką Iszganytojo su alum ir dauzyti aną.

Apie szitą atsitikimą pasakojo man vienas vaikas, kuris buvo įtrauktas prie kazirų, b. t kurs, nors užsigėres, kad pamatė tokią baisybę papildomą, pabėgo. Ans biznieriūs po kėlių dienų atėjo pas jį ir prasžėjo, kad niekam to negarsintų.

Pereitą pavasarį gavau asz isz Chicagos nuo pono Olsezciskio szitokį laiszkelį drukuotą:

Guodotinas Tamista!

Szlamė pakelyje prisizuoziamė 4 naujasias knygas. Jos yra tik ką dabar iszėjusios isz spaudos. Jų prekės tokios:

Istorija Chicagos Lietuvių	\$ 2.00
Tityba ar mokslas	50
Kaip gyvena Augmenys	35
Ar vykscupas Valanczius nebuvo vilių, jų lietuvių vystė	15

\$3.00

Szitu knygų daugybė žmonių reikalauja, kad tikimėsi kad ir Tamista galėsi jų diktai iszparduoti. Jeigu Tamista reikalaujate ant parduotvė kėlyj, tai ant szitų, kaip ir ant visų kitų mūsų iszleisų knygų, duosime Tamistai 50 procentų, arba 50c. nuo kėno dolerio Tamistai uzdarbio.

Pasitikėdami netrukus gauti nuo Tamistos orderį pasilikame

Su guodone

A. Olsezciskis,

Lietuvos Iszleistojas:...

Paskui eina adresas, o dar žemiaus padrukuota: P. S. sziais knygas Tamistai dovanuojate."

Apturėjęs paminėtas tame laiszke knygas, ir ėmęs jas skaityti, pamacziau, kad tai yra tik arsziausias meszlynas visokių blevyzgų, tikri vaisiai Szliupo ir jo tarnų vaidentuvės. Istorijoje nera Chicagos lietuvių tai sudėtos tik kokių pasamdytų žulikų bliuznijimai prieš kun. Krauczuną, kaip žinau nuo savo pubbrolio bunancoje Chicagoje, yra labai rupeingas apie parapiją ir geriausias klebonas.

Tai, Guodotinas „Zvaigždės“ Redaktorius, padarykit įtekmę, kad nors greicziau užsidėtų katalikiszka knygų krautuvė, o prie knygų kad anoje pardsiuotų teipgi ir paveikslai szventųjų, kryzeliai, razancziai, szkaplieriai, liktoriai ir kitoki daigtai reikalingi katalikiszkam namui. Tik reikėtų didelio kapitolo, kad viską įrengti gerai ir kad su pelnu galima butų parduoti perliorams. Manding reikėtų, kad ta krautuvė turėtų padejus tam tikrą sztampą (ženklą) ant visokių savo daigtų ir kad kunigai klebonai persergėtų žmones, kad be auų sztampų nieks nebeperkitų jokio szvento daigto nuo perliorių. Jei Tamista, Brangus Pone, pasirūpsit ir jei kitos katalikiszkos gazetios raszys apie szitą užmanymą, tai gal atsiras žmonių, ką norės akcijas pirkti ant jos įstejimo. Velydamas Tamistoms viso gero pasilikau

Su guodone

Kaziuks karabelniks nuo

Ramygalos.

BEDIEVIO DANGUS.

Ar tikite jus į tai, juog galima iššaukti seniai mirusio žmogaus esybę ir bylinėti su jaja? Ar tikite jus į spiritizmą? Ar tikite jus į tai, juog užmigdžius žmogų, gali jo dvasiai paliepti lėkti už marių, tyrinėti nežinomu svietus, tyrinėti žvaigždes? Ar jus tikite, juog dvasią gali priversti lėkti dėl tyrinėjimo dangaus ir pragaro?..... Na, jus sakysite, mėg tam viskam netikime. Ir aš netikiu. Bet paklausykite, kas sykj atsitiko.

Gavęs kelis numerius laikraščių tarpu jų radau žinių apie tai, juog žuvo „Apšvieta“ ir gavau gromatą, kurioje vienas pažįstamas, kaippo priežastį zuvimo rodo ne simpatiją inteligencijos ir šalinimasi jos nuo uzmanymų Šliupo. Bandė įsai apsieiti ir inteligentais namų darbo — rašo pažįstamas — bet nieko tokio negiluoja. Neatsiliepė tikri inteligentai ant šauksmo Šliupo. Mazatikiai, neberėpos! Nabašninkas kunigas Varkala visados juos ant pamokslu taip vadino, už tai, juog jie pagal jo nuomonę į Dievą įtiki mažai, o aš galiu dabar pridėti, juog jie į Šliupą turbūt dar mažiaus įtiki. Prisiskaitęs visokių tokių niekų, nuėjau aš pas pažįstamus ant vakaruškos. Sakysite — pasigėriau. Ne! suvis ne! Teip tik buvau drykstelėjęs, kaip geram žmogui priguli. Vieni svečiai kortomis lošė, kiti teip sau šnekučiavo su sėbrais. Aš pabaigęs roberį atsisėdau ant sofos pasilsėti. Ar ilgai aš teip sėdėdamas dumojau, nežinau, tik žiuru gretinasi prie manęs nepažįstamas žmogus kalbydamas mane. Žinomas dalykas, aš iš pradžių nudaviau negirdys — bet žiuriu, rekomendavojasi man: „Šliupo pagelbininkas“..... pravarė gerai nenugirdau, Na, Šliupo, tai Šliupo, misliju sau. Šnekėtis mudu. Aš pradedu apie šį, apie tą, jis vis tik vieną — bedievystę varo ir kitas tokias jau idėjas. Daėdė jis man iki gyvojo.

— Perprašau, tamista, — pertariau ant galo jį, — jau dabar šios idėjos pradeda išeiti pas suaugusius iš mados.

— Kaip, nuo kada tai? — griežėsi įsai manęs klausiti.

— Ugi nuo to laiko kaip gimnazistai jas su raštininkais pasisavino.

— Na tai jus tik juokiatės. Idėja lygybės turtų teip augšta, teip didelė, juog vis tiek kas tą idėją išpažįsta.

— Ir aš nieko nesakau, lygumas tai geras dalykas — bet ką daryti, jeigu prigimimo tiesos priešingos jam. O kol tos tiesos rėdo svieta, tolaik lygybė tokia negali buti.

— Tiesa, dabar teip, dabar lygumas negalimas, bet netoli tos gadinės, kada idėja šita įsikunys.

— Trisdešimt metų atgalios aš girdejau tuos pačius žodžius kalbant, katruos dabar jus pasakėte, bet dar tą syk aršiau kalbėjo. Sakė teip: nespės praslinkti bertainys amžiaus, o pusė svieto mažiausiai jau savo viršūniškose tiesose laikysis grynos lygybės turį. O kaip matote iki šiam laik nėra dar nei vienos valdystės, kurį lygybę turtų turėtų už savo pamatą.

— Ar jus žinote ką, pašnekėkite šitame dalyke su Šliupu, tai jus permainsite savo mislį.

— Atleiskite, bet jau dėl to aš į Ameriką nevaziuosiu — atsakiau aš.

— To ir nereiks.

— Na tai kaip-gi, gromatomis? — aš paklausiau, neužsitikėdamas savo ausimis. — Ar tai jus daleidziate, juog gromatomis gali teip viską visims kitam išlukstinti kaip ir bešnekėdamas? Galiau aš greitai perliudyti, kad klystate. Ot paimkite gromatą Seno Lietuvio į Šliupą ir atsakymą ant jos. Tai nei šis, nei tas. Vienas vieną kalba, kitas suvis ką kitą jam atsako. Lygiai kaip toje kalboje girdinčio su kurčiu. Tas sako, juog „Aušra“ žlugo dėlto, kad davė skaitytojams tokias žinias, kurių tie nenorėjo (neatsakančias), o tas jam atsako, kad „Aušrą“ reikėjo inteligentams, kritiškai padėjimie esant, gelbėti. Tas sako, juog platinimas idėjų Šliupo iššauks nesutaikas ir atneš prapultį mums, nes mums reikia pirmiausiai mislyti apie mokslą ir duoną. — o

šitas jam gieda, juog kunigai negerai. Tas rodo, juog bedievystė neturi moksliško pamato — o ans atsaiko, juog šventieje niekai, nes tarpu jų yra toki, kurie buvo paleistuviais ir visokiais netikeliais. Bet ir abelnai imant, sakykite man, kas mums galvoj, koki tie šventieje buvo? Ar mėg pristatyti jų dorybę pilnevoti? Jeigu Šliupui šventieje negerai, tai tegul jis apie tai sako Ponui Dievui, kad Anas juosiuos iš dangaus lieptų išmesti. Tegul jis nei mūsų galvas, nei mūsų laiką neužima nereikalingomis mums žiniomis! Kas link kunigų, tai Senas Lietuvis ir-gi nekelią ginčo. Ir suprantamas dalykas; kunigai — žmonės, jeigu tarpe žmonių randasi ir geri ir brudas, tai ir tarpe kunigų kitaip buti negali..... Vienok niekados nereikia užmiršti, juog kiekvienas mūsų kunigas yra tai pirmiausiai lietuvis. Ar jis geras, ar brudas, tai jau kitas dalykas, bet jis lietuvis. Jeigu įsai klysta tautiškuose dalykuose, tai reikia jį persergėti, reikia siektis pertikrinti, bet nereikia persekioti, dergti. Ak ir tuli kunigai persekiojo inteligentus, o ką jie pelnė? Ar-gi Šliupas pats ant savęs nemato? Ir tai turiu pridėti, juog ant manęs navatnį įspudį daro Šliupo purijimai. Man rodosi, juog tai ne savo paties žodžius jis kalba, bet kitų. Nugirdo ne tyčiomis, juog kunigai tai tarnai tamsybės, kurie pančiuose tikėjimo laiko svieta, ot ir gana.

— Kaip-gi jus teip aplink jį galite mislyti — pertarė man pagelbininkas. — Ak tik jus žinote, juog Šliupas inteligentiškas žmogus.

— Tai tiesa, aš girdejau buk jis apšviestas žmogus; bet iš jo raštų to nematyti, kad jis elgtųsi teip kaip priguli apšviestam žmogui. Ot paimkime nors tą jo atsakymą Senam Lietuvui. Pilna nemotiravotų riksmų: krokodiliai Romos inkvizitoriai, romikai dvasios, Romos latrai..... Na, kas tai per šneka? Ar jį pritinka lupoms žmogaus inteligentno, norint ir bedievo? Pasakyta yra: neminem comēnamus, nisi jure victum. O kur jis daro, juog visa kunigija niekai, jeigu jis drįsta ją visą kaltinti? Tokia neapykanta ir netolerancija yra tai žyme silpno proto ir labai aprubežiuotų pažvalgų ir gabumų, jį pritinka tiktai tamsiam fanatikui, o ne apšviestam žmogui.

— Jus neteisingi link Šliupo — net atsidusęs, pratarė naujas mano pažįstamas. — Sutikite pasimatyti su juoju, tai permainsite apie jį savo nuomonę.

— Aš jum sakiau jau, juog dėl to nemisliju į Ameriką keliauti.

— To ir nereiks! Dar aš jums sykj antrinu.

— Kaip gi galeit buti? — aš net nusistebėjęs paklausiau.

— Aš duosiu telegramą į Šliupą, jį tenais užhipnotizuos, o žmonais aš jus tuo pat laiku užhipnotizuosiu. Na, tokiu budu norint ne kuniškai, tai nors dvasiškai pasimatysite ir pasišnekėsite.

Turiu pripažinti, juog šita propozicija mane dručiai užinteresuvojo. Kaip sau norite, bet matytis su žmogum, esančiu už kalnų, už marių, matytis ne kuniškai, tiktai dvasiškai, na, tai skirto ypatingo budu fin de siecle. Dėlto aš ant propozicijos pagelbininko umai sutikau, bet po viena įtarme, kad pabudęs neužmirščiau nieko iš to, ką matysiu ir girdėsiu. Bematai buvo nusiųsta telegrama į Ameriką ir, kas dyvas neužilgo grįžo atsakymas. Emė mane hipnotizuoti. Aš atsiminiau, kad ant rytojaus reiks man eiti į biurą ir pranešiau apie tai pagelbininkui.

— Nesibijokite, paspėsite — tas man šypnodamasi atsakė ir varė toliau savo pasus.

Vokos apdengė akis, kunas mano pateko į kokį tai ypatingą, nemėgamą stoną, aš užmigau, ar tai nustojau tik nuomonės — bet ne ant ilgo. Kada mislis mano atsipeikėjo, pajutau save suvis kitu žmogumi, aš skrieju oru norint ir jaučiau juog esmiu sujungtas su kuomni ten ant žemės. Šilpnėjo dar nuomonėje jaučiau, juog reikia man lėkti. Paskui atsiminiau, juog leliu aš susitikiu Šliupa. Po trumpai valandėlei, žiuriu, ugi iš pilko debeselio priešai mane išneria kokia tai esybė.

— Sveiks druts vienžemiet! — pratarė į mane lietuviškai.

— Sveiks druts! — atsakiau aš supratus, juog tai Šliupas.

Po paprastų pasisveikinimų greitai mudu paėmėme akylesnes kalbas, turinčias ir platenį zenklimą ir platenisius siekius. Bet kas skaitė straispnis Šliupo, tam butų tik paantrinimas skaityti mūsų šne-

ka — dėlto aš apie tai nerašau. Vieną turiu pasakyti, juog visame tarpe mudviejų kilo ginčas. Jis gyre visas platinamas idėjas, aš peikiau. Jis nuo jų laukė išganymo, o aš suvis į jas netikėdamas, tik prapulčius laukiau.

— Jus netikite mano idėjom — atsakė jis man ant galo — ir turite tiesą, nes nematote davady. Bet aš jums galiu ir davodus dastatyti. Lėkkime į gludumus ateinančių amžių!

Jus, gal nesuprasite kalbą Šliupo, bet aš supratau tada, budamas laisva dvasia. Mat jis mane vadino pažūrėti to, kas bus.

Aš nepatemijau, juog bešnekant mudviem su Šliupu, žemė nuvyko kasžin kur nuo mudviejų ir dėlto lyg nusiminiau patekęs į tuščią erdvę ir geriaus dabar man rodesi lėkti, nei liktis ant vietos.

— Na, lėkkime — paantrino Šliupas — ir žiūrėkite kas bus.

Tuojaus, jaučiu, juog mane kaip ir koks vėjas sugriebė, kaip ir šimts velnių pagavo — tik cypia ausyse, tik tvinksi galvoje. Lėkkime mudu per kokias tas tamsumas, o ten toli lyg brėkšta spindulys šviesos, lyg žiba kibirkštėle. Štai mėš arti šviesos. Iš migly, dumų vis aiškyn eina konturai labai didelio skridulio. Šviesa vis tvynsta. Massa ruiminga skridulio juoda tartum braška. Štai ant jos matyti plažios erdvės blizgančios, štai tamsių dėmių vinguoti rubežiai. Vis auga massa. Štai prieš mane dėmė paveiklo sudarkyto surio. Ugi tai „senas pažystamulis“ — pamislėjau sau — tai Afrika. Neužsitikėdamas vienok ant savęs aš tuojaus įjėkoti parašo. Ugi žiuriu, lygiai kaip Herkner'io senam atlase, viršui pustynės Sahgara parašyta didesnėmis litaromis „Bamba“. Na, misliju sau, dabar jau jokio abejojimo nėra ir but negal! Po valandėlei jau mėš skriėjome neperaugštai nuo žemės. Matyti buvo miestai, žmonijų pulkai.

— Palaukk — sako man Šliupas — tu čia ir žiūrėk!

Pats jis nusileido ant žemės ir ėmė pranašauti, pamokslus sakyti. Kur tik jis pasirodys, vis pulkai žmonių paskui jį bėga. Eina Šliupas per Afrika, per Europą, per žiemų pedą į Amerika, nuo čia į Aziją: Ir visur, kas gyvas paskui jį seka, nevat dvi baltos meškos, sekdamos klausė kaip Šliupas pranašauja.

— Dabar žiūrėk kas bus, kaip aš pradėsiu savo idėjas įknynti — pratarė į mane Šliupas. — Pirmiausiai tegul išnyksta valdžia ir tie ilgaskverniai, romikai dvasios, kunigai.

Ant šių žodžių svietas ėmė pjauti valdžias ir kunigus; pjovė, pjovė ir išpjovė. Paskui užkamandiravo turtingesnius pjauti, kad liktų visi lygiai. Tai, vyruti, kaip dabar ėmė svietas pjautis, tai jau misliju ir galo nebus. Bet galas atėjo. Žiuriu, liko pulkas elgėtų apdriskusių ir Šliupas tarpe jų,

— Na, dabar žiūrėk! — tarė jisai į mane. — Prasidės laimingos gadynės, kuriose bus visi lygūs ir neužvydės nieko viens kitam. Tiesa, matau, juog visi lygiai nudrįskę. Bet neilgai trukus po mano akių paveikslas pradėjo mainytis. Vieni kaip buvo nudrįskę, taip ir liko, o kiti nutuko, apsidėdė.....

— O kad juos ir šimts velnių! — tik užriko Šliupas ir nusileidęs žemyn vėl liepė turtingesnius ir riebesnius pjauti.

— Na dabar žiūrėkite! — pratarė į mane tai atlikęs. Bet nesuspejo dar žodžio pabaigti, kaip vėl kiti ubagai pralobo ir vėl reikėjo pjauti. Taip jis vis pjovė ir pjovė be paliovos. Ant galo liko tik du elgėtos visai nuogi ir Šliupas. Ugi žiuriu, jau vienas elgėta ir prisidengė ožkos skura. Daug nelaukdamas Šliupas paukšt į kaktą ir užmušė. Liko dabar tik vienas elgėta ir Šliupas; elgėta liko daug kudesnis už Šliupą. Na, misliju, jau dabar pasibaigė. Bet kur tau! Tik žiuriu elgėta užriko: o tu storpilvi tu krauger! — pokšt Šliupui į makaulę ir atlikta. Liko tik vienas elgėta.

— Na tai tau ir pranašavimai ir pamokslai! Bereikalo jis nugalabijo ir paskutinį elgėta — misliju aš imdamas Šliupą į glėbį ir nešdamas jį į duobę pašarvoti. Kišu aš Šliupą į duobę, tik žiuriu, per kitą galą kyšt Šliupo dušia.

— Ar nėra čion to rupužės elgėtos su lazda? — paklause jis manęs.

— Ei ne, nėra! — aš atsakiau apsidairęs aplinkui.

— Na tai gerai. Kimšk lavoną į duobę, o aš lėksiu į dangų.

— Gerai pasakoji, o kaip aš čionais vienas liksiu? — paklausiau aš užpykęs už tokį apšėjimą su manim. — Nei aš kelio žinau, nei nieko!

— Kaip užpuls velniai, tai namo kelią greit rasi. Ot kas niekai tai štai, kad aš į dangų gerai kelio nežinau.

— Tu vis pasakojai, juog ant žemės turi buti dangus, tai nekytriau kaip jis ten ir yra — atverčiau aš jam.

— Na, ar tu žinai, tai tu tiesą kalbi. Lėkkime sykiu, ak ir tau bus tai pakeliui. Dar gal ir dangų pamatysi.

Lėkkime mudu. Prilekėme. Ugi žiuriu, ties dangaus vartais svieto tegul Dievas myli kiek. Daugiaus nei per jomarką Šiauliuose. Ties durimis stovi šventas Petras ir rikdosi su publika, o labjausiai su davatkomis, kurios be jokios gėdos ir tvarkos smelkėsi į dangų. Toliaus truputį stovi visokios valdžios, kunigai, ponai, o ant galo žmonės.

— Na, matai, Šliupai, ir čionais nėra lygybės ir čionais augštesniems atiduota pirmybė. Rėkkime, ak tu žinai, kad dangus neteisus.

Bet žiuriu, mano Šliupas tyli. Misliju sau: ar-gi to elgėtos kirtis taip perdirbo žmogų, ar jis negirdi manęs ir nieko nemato.

— Rėkkime, juog dangus neteisingas! ar girdi? — aš paantrinau.

— Nėra čion ko rėkti; čion kaleina eina — atvertė jis man.

— Kaip-gi tai? — paklausiau aš, nesuspradamas jo žodžių.

— Dabar šv. Petras priima į dangų tuos, kuriuos aš liepiu išpjauti ant žemės. Na, tai kaip pjovė, taip ir eina svietas.

Tiesa, dyrstelėjęs ant pulko svieto, ant paties galo pamačiau elgėtą su permušta kakta, kurį pats Šliupas nugalabijo. Na nėra ką, reikia laukti kalcinios, jeigu toks čionais užvedimas.

Laukiame.

Bet laukėme, laukėme, o galo nėra. Žiuriu, mano Jonas neiškentė lygiai taip, kaip ant žemės budamas. Žiuriu, pastatė alkunes kaip zanavykas per atlaidus Griškabudiję ir vertis prie durių! Kas užgautas raukoši, kas puryja — mano Jonas nesiliauja, tik vis toliaus lenda, stumdydamas, pludamas ir rėkkamas: „traukitės pilvuzai, storkakliai, kraugeriai!.....“ Na, žmonės traukiasi iš kelio. Žiuriu, jau Jonas palei kunigus. Čion jis dar aršiau užriko: „į šalį jys ilgaskverniai, krokodiliai, romikai dvasios, kraugeriai! į šalį išperos velnio, tarnai pragaro, laurai visoki!“ Kunigai ir-gi pasitraukė į šalį. Matau jau Šliupas pulke davatkų alkunėmis dirba ir rėkia: „iš kelio jus padmaskos, jus stervos, jus kunigų!.....!“ Bet čion atitiko kirvis kotą. Girdžiu tos netyli. „O tu šaldra! — rėkia — tu Amerikos latre, tu velnio išpera, krauger, tarne pragaro, romike dvasios, krokodiliai!.....“ Aš išgirdęs tokį pludimą, kaip nudiegtas stojau. Nugi šventas Dieve! ar tai Šliupas nuo bobų išmoko, ar davatkos nuo Šliupo? Bet kur, kaip? Kvošt man į galvą, kad Šliupas pas dėdę ilgai buvo ir ten per atlaidus girdėjo kaip davatkos plustasi. Bet keikia, plusta Šliupas ir lenda, plusta davatkos ir kėmšai neapsileisdamos. Užpykęs Jonas čiupt davatką už sprando. Ugi žiuriu, jau davatkos Joną nustyrė už gerkles parsimušė ir trempia. Pagailo man žmogaus: aš stumdyt davatkas ir rėkti: „gelbėkite, gelbėkite!“ Davatkos stvėrėsi ir už manęs. Aš dar labiau rėkti. Tik žiuriu, ošt iš dangaus ant mūsų vandeniu. Davatkos į šalį spiegdamos, aš..... pabudau. Dairausi, ugi aš po stalų pas pažįstamą guliu, o sluginė ant manęs vandeniu iš vieđoro lieja.

— Dėkui Dievui, tik vis atėjote į save — pratarė pamačiusi mane bekeliant. — Kaip jys visus nugązdinote.

— Kuomi aš galėjau jus nugązdinti? — kratydamas nuo savęs vandenį rusčiai pratariau.

— Ugi riksmu, tegul Dievas myli kokiū.

Aš tik nuspjoviau. Jus ir patys suprantate, juog kalbėti tarnaitė apie Šliupo idėjas, apie spiritizmą..... aš negalėjau. Ji butų man sakiusi, juog aš dar neišsipagiriojau, o aš ir girtas nebuvau; taip tik truputį drygstelėjęs, ot kiek reikia dėl gražios pašnekos.

Nuspjoviau ir nuejau apsižiūrėjęs į biurą.

(Iš „Kun. A. Burbos Prozaizkų Raštų“ tom. II).

Amerika.

Baisi nelaimė.

Uniontown, Arkansas. Mrs. Malone, fermerio pati, palikus namie du mažu vaikuciu, vieną 3 o kitą 4 metų, su trečiu išėjo pas upę skalbti drapanas. Po nekuriu laikui, moterisžke išgirdo didelį savo vaikų riksmą. Pa liko tada viską ant upės kranto ir bėgo namo. Pamatė abudu vaikucius vartanczius ant žemės, ir baisiuose skau dėjimuose mirszanczius: įkando juos baisus žaltys. Pagelbėjus juos kiek galėdama, bėgo pas upę, bet ką rado? Ant krento prie pats vandens gulėjo jos sunelio lavonas: mazytis prigėrė. Inkasti vaikuciai į adina numirė ir teip tėvai ant rytojaus palaidojo ant syk visus tris sunelius, isz kurių tikėjosi turēt džiaugsmą.

Vos atsigynė nuo žalcio.

Zanesville, Ohio. Fred Stimmel, kapinių dažūrėtojas, atsisėdo ant verandos pasisodinęs mažą savo kudikį ant kelių ir užmigo. Pajuto juog jį kas spaudžia ir pabudęs pamatė juog jį drauge su kudikiu apsupo baisiai ilgas žaltys. Stimmel isztraukęs isz po žalcio kudikį pastatė ant pievos, o pats pradėjo kovą su žalcium. Galėjo gintis tik viena ranka, nes kitą teip jam žaltys prispaudė prie krutinės kad suvis negalėjo jos pajudinti. Ilgai imdamasis Stimmel žaltį pergalejo ir jį užmaugė. Žaltis turėjo 7½ p. ilgio.

Finlandiečiai savus gina.

Red Lodge, Mon. Szerifas Gebo, arestavadamas kalnakasius prie kastynių Rocky Fork, vieną isz jų Matson'ą nuszovė. Visi kalnakasiai yra Finlandiečiai, kurie isztrukę isz po maskoliaus letenos, atkeliauo į Ameriką laisvės jieszkoti. Už savo draugo nuszovimą teip įnirszo juog ketina užmuszėję patys pakarti jei jo sudas prigulincziai nenubaus.

Nedažiurėjimo vaikų pasekmė.

Kada Little Rock, Arkansas, pagal sudu nusprendimą korė juodzmoгі Anderson, žiurėjo ant ekukcijos apie 10,000 ypatų tarpe kurių buvo daug vaikų. Kada lavoną nuėmė nuo kartuvių, sunus dailydės L. Jayne, mažas vaikas, greitai pribėgo prie kartuvių ir su didele atyda žiurėjo kaip jos yra padarytos. Parėjęs namo, tuojaus ėmėsi

už darbo ir ant tėvo kiemelio pastatė mažas kartuves, visame panasias į anas kurias mate. Kada jau darbas buvo pabaigtas, užkvietė savo draugus, lygius kaip pats iszdykėlius, ir ragino idant kas apsiimtu buti nusprentu, tai jis jį pakarsęs. Kada nieks toks drasus nebuvo, tada jis pats, užsilipo ant lentos, užsimovė sau ant kaklo virvę ir, tikėdamas juog virvę yra gana ilga idant jis pasiektų žemę, patraukė pritaisytą sprendžiną. Pasirodė juog virvė buvo per trumpa ir vaikas, dviem coliais nesiekdamas žemės, pradėjo burti kojomis. Vaikai matydami tokį atsitikimą, pradėjo rėkti ir iszbėginėjo į visas szalis. Suaugę žmonės, iszgirdę vaikų riksmą, pribėgo ir nupjovė virvę, vaiką atliuosavo. Vaikas vienok nors sprando nenusisuko bet teip jį suspaudė kad jį porą adynų numirė.

Szitali pasekmė nepriziurėjimo vaikų.

Nelaimė ant geležinkelio.

Hegewish, Ill. Atsitiko didelė nelaimė. Laike kada darbininkai Illinois Car ant Equipment Co. dirbo ant geležinkelio rėliu, užvaževo ant jų lokomotiva, nedavus jokio signalo. Pasekmė baisi; S. Vaituleviczius tapo baisiai sudraskytas ir užmusztas ant vietos. Kiti trys darbininkai baisiai sužeisti, isz kuriu Jokubas Moore, ir Karolius Chapp turės mirti. S. Vaituleviczius turėjo 40 m. amžiaus ir gyveno 8732 Exchange Ave.

1,000 mylių vežė mylėmą savo paczių czeika.

Tulas P. W. James isz Pittsburgo, Pa., pamatęs juog sergancziai jo pacziai kenkia duminis Pittsburgo oras, užsimanė nuvežti ją pas jos gimines į Cape Girardeau ant upės Missisippy, Missouri Valstijoj. Juogei James neturėjo pinigų ir bijojosi serganczią moterį teip tolimą kelią vežti geležinkeliu, nusipirko tad didelę czeiką (luotą) ir paguldęs kaip galėdamas geriau savo mylėma paczią pasileido upe Ohio į gimtinę szalį. Pakeliui stovinėjo įvairiose vietose idant uždirbti kiek ant maisto ir teip į porą mėnesių laimingai daplaukė į pageistą vietą.

Isz Pittsburgo Pa. į Cape Girardeau Missouri yra 1,000 amerikoniszkų myliu.

Instabus atsitikimas.

Tulas Joseph Dixon, fermeris, jodamas raitas per savo farmą netoli

Piedmond W. Va. kada dajojo ganyklas sutiko ant kelio karvę. Karvė nesitraukė isz kelio tad Dixon spyrė ją koja. Karvė szmėksztelė uodega, o valai užsikabino už Dixono kojus. Karvė pradėjo bėgti ir tokiu budu nutraukus Dixoną nuo arklio vilko jį per akmenis ir krumus. Rado jį pakelėje visą sudraskytą ir teip baisiai suzeistą, juog labai abejoja ar jis galės pasitaisyti.

Teisybė musų „teisinguju“.

„Vienybė“ No. 33 kritikuodama patilpusią „Dirvoje“ Iszpažinties Istoriiją, užmeta buk tas veikalas yra parasztytas „vienszaliszkai“ o žinot skaitytų jai kodėl teip yra? Nežinot! tai asz jum pasakysiu. Ką garsus mokslinczius A. Guilois pats tvirtina, ką jis priveda kitus mokslinczius, ne katalikus, bet protestonus, kaip tai istoriką Gibbon, Drą Wegheider, Leibnig, Chilingworth ir kitus tai nieko, bet jis nepriemena Pascal'io zaunų, todėl yra „vienszaliszkas!!!“

Na ir ką? kas gali priesztarauti? „Vienybės“ mokslincziai teip pasakė, tai turi buti teisybė. O jei, sviete netikėsi, Pascalio zaunoms neužsiganėdisi, tad tau „Vienybės“ galvocziai pasakys juog jie, teisybė Pascalio neskaite, bet jie žinos, kad jis *svarbias* zaunas raszė, užtaigi jie labai gerai žino, juog ir Szliupas tankiai priesz iszpažintį pliauszke, o ir jie patys szį tą „Vienybėje“ pamelavo. O juk tai yra autoritetas, kuris niekad neklysta, tad norint jie raszdami patys žinojo juog meluoja, tai visgi tikėjo juog atsiras mulkiai, kurie tą už teisybę palaikis. Mulkių gi pritraukus, patys į savo melą tiki, nes jie yra neklaidingi, tad jei ką ir meluoja, vis turi buti teisybė.

Toliaus „Vienybė“ raszjo juog „Dirva“ iszkrypo isz vėzių; talpina veikalus, kurie *su tikru mokslu* nieko bendro neturi... Kada Szliupas su Dembskiu priesz Vieszpatį Dievą zaunija, jų zaunos yra tikru mokslu, kadagi koks tikras mokslinczius kokį katalikiszko tikėjimo dogmatą apgina, tas su tikru mokslu nieko bėdro neturi. Meluok — busi mokytas; už teisybę užstok — busi tamsuolis.

O tempora, o mores! O asini o loves!!

Karvojaus laiszkai.

Penkioliktas laiszkas.

Galima kartais išgirsti nuo neva mokytų žmonių nuomonę, kad buk dorybės (moralizskumo) po teisybei nėra, nes — sako jie — supratimas apie gerus ir negerus darbus pas žmones mainosi: buvo laikai, kad pav., užpuolimas ant kaimynų, ėmimas žmonių į belaisvę, pavergimas moterizskės skaitės už vyrizską ir dorą darbą; dabar-gi tie patys pasielgimai pas augszcziau stovinczius žmones skaitosi už nedorus. Nėgana to. Kiekvienas žmogus (sako jie) turi savotizską supratimą apie dorizskumą vienokių ar kitokių darbų: kiek galvų, tiek nuomonių apie dorybę, — o jeigu teip, tai kur-gi yra tikroji religzka dorybė? Jos nėra....

Teip sako socialistai (išspazintojai, pav., mokslo Markso ir Engelo dorybę laiko vientik už išdirbį grynai ekonomizską sąlygų), materijalistai ir nekurie kiti istai.

Dorybės nėra! — sžiaukia istas.

Palauk, brolau; nerėk teip balsiai. Dorybė yra, bet tu ją negerai supranti. Yra amžini ir nepajudinami įstatymai, nurodantieji, koks darbas yra geras ir koks nedoras, bet tu tų įstatymų arba nepažįsti arba juos niekini. Turi išsdirbęs netikrą, kreivą sąžinę ir delto tau nedori darbai išrodo gerais, o geri nedorais.

Žmonės ant savo pasielgimų žiuri nevienodai ne delto, kad dorybės nebutų, bet delto, kad turi išsdirbę kreivą sąžinę, kuri verčia žiūrēt ant daiktų kreivai, neteisingai ir nevienodai.

Nekurie mūsų laikraszcziai (neminišiu jų vardų) mėgsta platinti melagystes. Nors meluoti ant artimo yra visados negeras daiktas, vienok vedėjai tų laikraszczių tyčia meluoja, nes melagystė išseina jiems ant gero: 1) prilaiko kostumerius, 2) mažina įtekamę priešizinkų, kurių jie neapkenčia. Laikosi jie devizos, labai tankiai ir neteisingai prikaisiojamas jezuitams, kuri skamba maž-daug sziteip: „Daryk visokias bjaurybes, suk, meluok, bile iz to iszeitų tau geras“.

Tie laikraszcziai dorybės neturi, nes nedorus darbus atkreiptai tau perstato. Bet tuszczia jų! Pasznezisui apie juos toliau, kad placziau pajudisui klausymą dorybės, o tas klausimas — tikėkite man — yra svarbus. Sziou tarpu raszysiu

apie kitą, bet panasų dalyką. Kvailių su izszyzusiomis arba reiszdirbtomis smegenimis turime ant svieto įvalias.

Tas dar butų niekas, — bet gailėtis stacziai prisieina kvailių, kurie persistato izszmintingais. Tokių kvailių szitoje pasaulėje daugiausiai. Kas akyviausia, tai tas: kad kuo žmogus paikesnis, tuo labiau jam rodosi, kad yra izszmintingas.

Visiems laisvamaniams, ypacz musizskiams, izszrodo, kad ant svieto nėra szivesesnių ir mokytesnių žmonių, kaip tie, ką užgina buyybė Dievo. Tuo tarpu jie tiktai, ne kas kitas yra kvailiausi.

Paklausykime, ką raszo apie laisvamanius redaktorius labiausiai prasiplatinusio Amerikoje dienaszczio „New York Journal“.

„Jei nori sau labo, — raszo jis — tai isitėmyk gerai, kad szventas rasztas tuos visus, ką neturi tikėjimo, vadina ne nusidėjeliais, bet kvailiais.

Nevienas nuskuręs kvailys didziujasi iz to, kad jis yra ateistas (bedievis).

Turėdamas mažai smegenų, jis nusprendžia, kad gamta ir gamtizskos tiesos neturi ant savės kėravijanczių galybės.

Jis yra panasus į idijotą beproczijų namuose, kurs mislija, kad yra Napoleonu arba Saliamonu.

Teip jis isitikėjo savo mažam protui, kad dovanoja jam (protui) tą, ką užgina Dievui — galybę pažinti tiesą.

Kvailys, niekas kitas, sako: „Nėra Dievo“, ir per tai tampa panasus į kitą kvailį, kurs skambina varpelį savo rato (bicyclo), norėdamas persergėti ekspresinį trukį, ir mislija, kad trukis pasisuks izz rėlių.....

Religizskas instinktas (pajautimas) yra instinktu izszilavinusios duszios.

Nekurie mokslininkai, trokszdami izszrodyti, kad ant svieto viskas remiasi ant materijalistizsko pamato, karsztai užgina, kad tikėjimas randasi pas visus žmones.

Bet norėdami atrasti žmogų be tikėjimo, jie yra priversti medžioti jo tarp žemiausiai stovinczių beždžionžmonių — australieczyų, ką valgo vabalus, arba tarp buszmanų, ką maudosi purvyne ir gali suskaityti tik iki penkių.

Norint surast žmogų be tikėjimo,

reikia jo jieszkoti arti gyvulių ir tai labai arti, bet ir tad dar iszeina į aiksztę, kad ir žemiausiai stovintis protas turi sziojkį tokį, nors neaiszkų supratimą apie augsztesnę galybę.

Laukinis žmogus, kurs užmusza ir valgo savo pasenusius tėvus; eskimosas, kurs uždaro senius szaltoje ledinėje buodoje, kad numirtų badu, be abejo turi mažai religizskų pajautimų.

Bet juos galima izszteisinti tuo, kad jie turi nelabai izszdirbtas smegenis.

Tuo pacziu teisintis negali neva „mislytojas“, kurs užgina buvimą Dievo, deltokad Dievas nedaro stebukly, kad patiktų „mislytoji“.

Ateizmas, t. y. nustojimas religizskų jausmų ir religizskos paguodonės, yra dėmė ne grieko, bet kvailystės.

Kvailys pasirodo kvailiu, kad užgina be jokio pamato. Tegul tik jis nujauczia galybę, kuri nesza mus erdves. Tegul izsztiesia rankas prie žvaigždžių, kaip padarė Napoleonas, ir pasako: „Kalbėkit ką norit, bet kas sutvėrė tą viską?“ — nebus jis daugiau kvailiu, bet religizsku žmogum, jieszkanzcziu tolesnės szviesos, tikincziu į Galybę, kuri valdo mus.

Kvailys giriasi tuo, kad gali užginti.

„Jei Dievas yra“, sako kvailys: „tai delko nepasirodo man?“

„Jeigu abejojimas yra bliuznijimu, tai delko Dievas manęs neužmusza? Asz nesibijau“.

Teip sako kvailys ir grįžta prie savo Ingersoll'io arba kito pligijjaristo.

Dievas ypatingai neapsireiszkia kvailiui, teip lygiai, kaip neapsireiszkia vabalėliui, kurs slankioja po kvailio kojų.

Bet Jis apsureiszkia visiems tiems, ką su paguodone tyrinėja Jo stebuklus ir jo amžiną teisybę.

Dievas teisybės, Dievas gerybės ir amžinos ir neapribojamos galybės apsureiszkia kasdie gamtos tiesose. Bet tas Dievas apsureiszkia tiktai suprantantiems žmonėms. Jo nemato tik kvailys, kurs Jį užgina.

Jei negali tikėti — netikėk, bet nebuk kvailas ir negink. Pažiūrėk ant stebukly svieto, į erdves begales ir mislyk ir tyrinėk!

Yra kvailių, užginanczių buvimą

Dievo, ką mislija, kad žemė yra apskrita delto, kad teip girdėjo. Jei drįstu, jie užgintų žemės apskritumą.

Žiurek ant žvaigždžių naktį ir apsvarstyk, koks begalinis plotas skiria jas viena nuo kitos. Begaliniai szimtai tukstanczių milijonų saulii ir plianetų užima begalinį plotą. . . . Musų protas negali apimti Esysbės, kuri užlaiko lygsvarą visatoje. . . . Nėra žodžių musų kalboje, kurie galėtų pavadinti ją tikru vardu arba apraszyti ją.

Kaip gali mažutė žuvelė, plaukanti apaczioje Niagaros, suprasti ir apimti galybę vandenkrizio? Bet kaip būtų kvaili žuvelė, kuri sakytų: „Nėra van denkrizio!“

Teip raszo redaktorius vieno iz labiausiai skaitomų laikraszczių ant svieto. Czia reikia patėmyti, kad tas laikrasztis yra teip didei prasiplatines daugiausiai del savo įzengiamųjų straipsnių, o tie straipsniai labai tankiai užkabina tikėjimo klausimus — visados tokioje dvasioje, kokioje yra paraszytas virszprivestas straipsnis, B. Brisbane (toks vardas redaktoriaus) tuos, ką neturi tikėjimo ir ant tikėjimo užsipuldinėja, visados vadina nemokytai ir nieko nemislijancziais kvailiais, vienok jo straipsnius žmonės daugiausiai skaito. Didesnė pusė tų skaitytojų susideda iz in teligtų. Kas iz to iszeina?

Iszeina 1) tas, kad straipsniai yra razzomi gerai ir izszmintingai, 2) kad apgynimas tikėjimo priesz užpuldinėjimius kvailių yra nuomonėje mislija nczizių žmonių reikalings, 3) kad pats klausimas tikėjimo yra svarbus, stovi szalia, jei ne augszcziiau ekonomiszkių ir doriszkių klausimu.

Tiktai gyvenancziam svetimu protu mulkiui izszrodo, juog užgynimas Dievo ir izszderimas tikėjimo yra augszcziiausiu laipsniu izszminties. Daugiausiai pucziasis savo „apszvietimu“ musų tuszcziagalviai laisvamaniai. Vargingi ir podraug laimingi mulkiai! Vargingi, delto kad apgailestavimo verti; laimingi, deltokad nepazįsta savo kvailybės. . . .

God bless the fool! — sako an gliszkas poetas. — He doesn't know how fulish he appears; I see him strut, I hear him blow ant sometimes wonder why a donkey's ears have failed to grow there where his own have grown! . . .

(Buk palaimintas kvaily! Nežinai, kaip kvailiszkaiz izszrodai. Matau, kaip

tu putiesi, girdziu, kaip sznioksztis, ir stebiuosi, delko tē, kur tavo ausys auga, neiszaugo asilo ausys!)

Žinau, kad asz nieko nežinau — sako izszmintingas. Žinau, kad kiti nieko nežino — giriasi kvailys. Izszmintingas žeminasi, kvailys pucziasis. Na, ką padarysi: pilna varpa vis linksta žemyn, tuzsczia riogso augsztai izszkiszszus.

Dembskis vienioje savo knygoje didziujasi izsz to, kad jis ir laisvamaniai stovi ant lygaus laipsnio su Afrikos laukiniaiis juodžiukais: ir tie ir tie neturi tikėjimo.

O, palaiminta buk szventa kvailybė!

Karvojus.

Didelis straikas,

Kaip jau žinoma yra dabar didelis straikas tarpu Steel Trust, ir Algamated Association. Tikiu nebus be naudos paduoti lietuviams abelną to straikto stovį.

6 diėnų Ruggpuczio Algamated Association prezidentas Teodoras Schaffer izszdavė paliepiamą visiems da nestraikuojantiems Algamated, idant 10 diėnų szio mėnesio mestų visi darbą jei Trustas neiszpildinis darbininkų reikalavimų.

Tas Schafferio atsiliepiamas, szaukia į pagelbą visas darbininkų Unijas. Prezidentas Draugyszcių „American Federation of Labor“ Samuel Gompers vazinėja po visas straikuojanczias vietas norėdamas viską gerai izsztyrti.

Dirbtuvė National Steel Company, New Castle, Pa., 800 darbininkų paklausė Schafferio ir 7 diėnų szio mėnesio metė darbą.

Darbininkai dirbtuvių Sheet Mills Wellsville, atmetė Schafferio propoziciją ir neketina straikuoti. Dirbtuvės užveizdėtojai pargabena kas syk daugiau neprigulinczių į Unije, o daugiausia jų gauna izsz Scottdalle, Pa.

8. d. Ruggpuczio. Dirbtuvės Clark Mills prie 35 gatvės Pittsburgh pilnai dirba. Užveizdėtojai nakties laike pargabeno labai daug neunistų. Tas straikuo labai kenkia.

Dirbtuvėse Bay View netoli Milwaukee, darbininkai su darbdaviais padarė labai darbininkams naudingą sutartį.

8 Rugeėjo atvažiavo į Pittsburgą

Samuel Gomper, prezidentas American Federation of Labor idant pasirodavyt su Schafferiu kaslink davimo pagelbos.

Samuel Gompers prizadėjo liepti pamesti darbą visiem darbininkams dirbantiems McKeesport National Tube Co., kurie priguli prie American Association of Labor. Teipgi prizadėjo ir kitus darbininkus prikalbinti prie remimo Amalgamated.

— Laike pikniko kuris atsibuvo 10 Ruggpuczio Schafferis kalbėjo į 6 tukstanczius susirinkusių darbininkų ragindamas juos visus prie stiprios vienybės ir nepasidavimo.

Trustas izsz savo pusės daro viską ką gali, idant sunaikint Amalgamated.

Juogei daugiausia darbininkų straikuoja McKeesport dirbtuvėse Dewees Wood, ir visi to miesto gyventojai straiquierius remia, tad milionierius Morgan nori atkerszinti tokiu budu, juog nori dirbtuvę kasztuojanczią 17½ miliono, izszardyti ir perneszti į Conneaut ant kranto ezero Erie. Jeigu teip atsitiiktų, tad apie 10 tukstanczių žmonių netektų darbo. Kas da yra baisiau — kad dingtų jų ir visa kitokia locnastis kaip tai — lotai ir namai.

Tokios nemilaszirdystės ir Maskolijos tironai da niekad teip bjauriai nepasielge, todėl McKeesport gyventojai tiki, juog ir Morgan juos tik gasdina.

Amalgamated labai susisilpnino, juogei darbininkai dirbanti dirbtuvėse Federal Steel Co. ir Illinois Steei Co., Chicago, Milwaukee ir Jolliet, atsisakė nuo straikto ir apsiėmė užlaikyti sutartį, su Companėms, kuri da visą metą turį svarbą.

Am gamated, apturėjo tokią žinią, labai nulindo — nes tų darbininkų yra apie 15 tukstanczių, o teipgi jei savieje atsisako, tai ko galima tikėtis nuo svetimų.

Abelnai vienok kalbant straikas blogai nestovi.

Nakczė izsz 12 ant 13 dienos szio mėnesio mieste McKeesport metė darbą 2,000 darbininkų.

Pasielgimas tirono Morgan, norincziuo pragaiszyti miestą McKeesport, atsiliepė gerų žmonių szirdyse ir visi užtaria už straiquierius. Dabar straiquieriai izsz visų pusių turi pagelbą. Texaso sostapiles Austin legislatura prizadėjo remti Amalgamated net duodami kiekvienas urednikas vieną dolerį kasdie, kolei straikas nepasibaigs.

Labai nuludo Monessen straiquieriai kada dažinojo juog valdzia prizadėjo aresztavoti katalikiszkią kunigą A. L. Carroll, už tą juog jis atviriai remia straiquierius. Vienok vargei kas drys tą padaryti nes kunigą Carroll sergsti straiquieriai ir blogai į jų rankas papuołę iszeity.

THE LITHUANIAN WEEKLY
„ZVAIGZDE“ -- The STAR.

The only Lithuanian publication in New York, New Jersey & New England States, valuable advertising medium, executes translations and job printing in English, Lithuanian and all Slavish languages.

PUBLISHED EVERY THURSDAY

— AT —

94 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

A. BALTIJEJUS, Manager

All Communications must be addressed:

„ZVAIGZDE“

P. O. Box 17, Station W. Brooklyn, N. Y.

RATES OF ADVERTISING ON APPLICATION.

Sanvaitinis laikrasztis

„ZVAIGZDE“

Išleista kas CZETVERGAS, 94 Grand Street.

Kastuoja ant metu \$2.00, In uzmare \$2.50.

Anicetas Baltiejus, Dažūrėtojas

Korespondencijas ir laiszkus su pinigais adresuokite:

„ZVAIGZDE“,

Station W. P. O. Box. 17. Brooklyn, N. Y.

TELEPHONE 2160 WILLIAMSBURGH.

Korespondencijos.

Wilkes-Barre 16 dieną szio mėnesio pasimirė Juozas Czernikas vertikas (tlu-moczius) prie Wilkes-Barrių courtho. Mirė ant uždegimo plaučių. Czernikas (angliskai pasiraszydavo Schwartz) buvo lietuvis, paėjo izs Viztyczio, Suv. gub. In Ameriką atėjo 1868 metuose, ir buvo vienas izs pirmutinių atvykusių į New Yorką (Žiurek Jr. Jono „Lietu-viai Amerikoj). Gyveno per trumpą laiką Shamokine, paskui Philadelphijoj. Priesz 19 metų apsiuvo Wilkes-Ber-riuose, kur per 16 metų izs buvo vertiku prie vietinio sudo ir užlaikė hotelį „Kosciuszko“. Czernikas buvo du kartu ženotas. Nuo pirmos paczios li-ko vienas sunus Pranas Czernikas (Schwartz) užlaikęs likierių pardavynę New Yorke ir dvi dukters, viena iszte-kejusi už Mockaiczio, Mahanoy City, kita, priesz porą metų mirusi, buvo pa-ti visiems Amerikos lietuviams žino-mo, buvusio izsduotojo laikraszcio „Vienybės“. Antru kart apsivedė Czernikas su pana Kuchen, lenke izs New Yorko, kurią palieka naszle su vienu sunumi vardu Mormann. Mirda-mas Czernikas paliko pusėtiną turtą. Jis buvo vienu izs didesniųjų „stockhol-derių“ prie „Lenkiskzakai- Lietuviszko“ bravoro Danvillej.

Nors Czernikas buvo lietuviu, mo-kėjo gerai lietuviszkai, vienog kaipo mieszczionis, pagal senovės papratimą, skaitė save už lenką, prigulėjo prie lenkiszko „Žwiązko“, kurio, girdavosi, buvęs vienu izs uždėtojų. Prie parap-ijos lenkiszkos neprigulėjo, priesz 4 me-tus prisiraszė prie airių parapijos ir 18 d. Ruggjuczio buvo palaidotas ant airių kapinių, nors Wilkes Barriuose yra lietuviszkos ir lenkiszkos kapinės. Ant pagrabo buvo užpraszyti du lenkiszki kunigai ir vienas lietuviszkas, kn. J. Ži-lins kas Izs Plymoutho.

Plymouth Ruggjuczio 17 d. buvo Mainerių Unijos piknikas. Fabrikai nedirbo. Svieto Plymoutho buvo dau-gybė izs tos priezasties, kad pats Unijos prezidentas Mitchellis pribuvo ant pa-rodos ir su prakalba. Po parodai kas tik prisiskverbė spaudė Mitchelliiui ran-ką, vyrai moterės ir vaikai. Keletas lietuvininkų ir lietuvininkų gavo teip gi paspaust Mitchellio ranką.

Plymoutho Lietuviszka Parapija tu-rės 5 dieną Septemberio didelį „excurs-hen“ ir „pik-niką“ Wilkes Barrių ant Mountain Park. Treinai iszeis izs Wil-kes Barrių ir izs Plymoutho 8 valandoj ryte.

Pittstono bažnyczia yra naujai per-kvarbuojama izs lauko. Darbas kasz-tuos į pusseptinto szimto dolierių.

Vietines Zinios.

17 Aug. Subatos naktį susimuszė stritkaris su treinu, einanciu izs Man-hattan Beach. Užmusztos ant vietos dvi ypatos ir apie 24 sužeistos, izs ku-rių kelios turės mirti. Priezascze susi-muszimo buvo to stritkario motormo-nas, bet jis likosi užmusztas.

Policmonas pagavo vaiką vagent pas sztorą 2 bonkas pieno ir maiszą pre-celių. Kada jo užklausė, kodėl jis va-gė, jis atsakė, jog tėvas teip jį mokina ir jeigu tėvas jam nelieptų, jis niekados nevogtų. Jo tėvas keli metai atgalios buvo teipgi policmonu.

New York. Abraham Stalke, bied-nas sziauczius, marino save beveik ba-du, siųsdamas uždirbtus pinigus į Lie-

tuvą savo familijai. 18 Augusto nuė-jęs į Turkiszką pirtį, apslobo nuo kar-szczio ir numirė.

Kazys Ray, gyvenantis ant 39 uli-czios, parėjo vėlai naktį namo. Bijo-damas, kad negautų bart nuo savo pa-czios, nusiavė czeverikus ir pamaži slin-ko į savo kambarį. Pati izsgirdus sznabzdėjimą, paklausė: „kas ten?“ Nesulaukdamas atsakymo, szovė keturis syk į jį, bet ne pataikė. Ant rytojaus kada ji buvo pašzaukta į sudą, izs sitei-sino tuom, kad ji mislijo, juog tai buvo vagis.

Kas ka norit pirkti eikit pas **John Gorman. 229-235 Grand Str. Brooklyn, N. Y.**

Minėkit „Zvaigždę“
 Skaiytykit apgarsinimą ant paskuti-no puslapio.

Temikit Lietuviai

„Zvaigždės“ Spaustuveje galima gauti naujai atspaudintų maldaknygių „**Maldu Vainikelis**“. Prastesniuose ir geresniuose aparduose, pradedant nuo 25 centų.

Atsiszaukimas.

Jei kas turi lietuviszkų szkaplierių t. y. izs Lietuvos ir gali tuziniais par-duot, tai meldžiami duokit žinią po t-kiu adresu:

Stanislovas Pateliunas,
 34 East River Str.
 Plymouth Pa.

Daugiau kaip
 30 metas izsmcigintasi
Dr. RICHTERO
 wisami swielot zinomas

“ANKER” (Inkarinis)
PAIN EXPELLER.
 yra geriausia gyduole nuo

Rheumatizmo,
Neuralgijos, Sausgelos,
Strenu Skaudejimo ir tt.
 ir wisokiu Rheumatiszku
 skaudejimu.

us 25c. ir 50c. pas wisus
 aptiekorius arba pas

F. A. Richter & Co.,
 215 Pearl Street,
 New York.

„SZVENTOSIOS“ ROSIJOS MISIONIERIAI.

(PAGAL LANSKAJĄ).

(Tąsa).

Buvo pas poną maršalką su Orloviens rašteliu, praše sargo ir virėjo, kad pasakytų ponui. Pagaliaus ėmė kasžin ką iš ančio ir lenkė galvas, bet vis veltu — pasirodė, kad į kalėjimą jų įleisti negalima, kad įstatymai tokiuose atsitikimuose sako, juog leisti pasimatyti su maištininkais, tai vis tiek pat, kaip ir neužlaikyti N. įstatymų skyriaus. Kur rasime tokį, kurs ryztųs teip nusidėti? Todėl, žinoma, ir Lupinskis nenorėjo.

— Ką daryti, ką daryti? — kalbėjo gailėdamasis — nieko negaliu..... įstatymai.....

Nieko nepelnę žmonės parkeliavo atgalios į Sosnovką. Dviems dienoms praslinkus, mirė senis Pakalniškis ir ant galo atsidarė kalinio durys palydėti jo kuną į kapus.

Apie jo smertį ilgai niekas nebutų žinojęs, kad netyčia Orlovai nebutų pasisukę ant miesto kapų, tuotarpu, kad kareiviai kasė duobę neaptvertoje kertėje, kur kuvoja tuos, kuriuos užginta kavoti kapuose. Vienam duobkasiui netyčia nuluzo kasyklis. Pakeikęs numirėlį, stovėjęs ir žiūrėjo į nuluzusį galą, o du jo draugu, mezdamišnegilios duobės minkštą molį, kalbėjo apie kasžin kokius auulus.....

- Kam tą duobę kasate? — paklaasė Orloviene.
- Kalinije mirė vienas kaltininkas — atsakė kareivis.
- Kaip? ar nežinote kokia liga sirgo?
- Nežinome. Tur būt priėjo laikas mirti.....
- Sargas sake, kad iš nuludimo — atsiliepė kareivis, kuriam nuluzo kasyklis. — Sake, kad labai ilgejos savo sodžiaus; ištolo buvo..... iš kasžin kur.....
- Ar nežinote kaip vadinos?
- Dievas jį žino — atsakė susiraukęs ir metęs kasyklį, trynėsi apmolintas ir privargusias rankas.
- Ar ne senis Pakalniškis? — pamislijo Orloviene.

Susitikusi pargrįžtant Golobovą klausė, ar jis nežino kas kalinyje mirė.

- Šiandien dasizinosiu — atsakė Golobov.
- Pavakareje atsiuntė žinią, kad anksti rytą mirė Pakalniškis, o Bazlius Kriuk mėgino pasikarti. Apie tai jis girdejo pas gydytojus.

Ant ryt auštant, kaltininko ruubuose, be giedojimo, be zvakių ir be genčių įkišo į žemę Pakalniškį, kurs padėjo savo galvą už draugiją ir pagaliaus mirdamas nežinojo, kad atlieka labai svarbų darbą.

Nurimo ir Lupinskis ir viskas vien kart su Pakalniškio smerčia pasibaigė. Invaivius apie jį raštus sukišo į lentynas, kur dėdavo visuoseniausius, nereikalingus raštus.

XXIV.

Neilgai trukus mirė antras Sosnoviečių didvyris senas sprauninkas Ulanov ir nuėmė žmonai su duktere nuo pečių sunkią karšinio naštą. Pabaigė amžių gerdamas vyną ir „kurydamas“ popirosą, kurį jam į dantis įkišęs laikė milaširdingas stoikovasis.

Per keliatą dienų žmona ir duktė, tarsi bijodamos, kad miręs nebetarnautų, įkalbinėja Ulanovą atsisakyti. Ant galų —galo įbruko jam į rankas plunksną ir be nuojegios senis kasžin kur žiurėdamas pasirašė. Už dviejų valandų mirė..... žmona verkė užtatai, kad saprotavo, kad teip reikia pasielgti norint, kad vaikai gautų algą..... jai pačiai nieko nereikia.

O Liza! Siuvosi juodus švarkus. Kiaurą naktį perse-dėjo siudama ir barškėjimu pritardama tarnui tarnui, kurs prie lavono skaitė balsiai psalmes. Mislijo apie savo jaunas dienas; kada—nekada tik nustodavo apmislyti, žiurėdama kur reikia siulę pervaryti ar ką prisiegti ir vis šluostėsi ašaras.

Ryte, kad susirinko draugai, Liza pasirodė apsirėdžiusi juodais rubais. Žmonių buvo be galo daug.

Lupinskis atėjo nuliudęs. Kaip aniuolasargas..... tu-rėjo ant pečių pasirėmusią vargšę našlę..... Ant galo, net apšiverkė, kad užgiedojo „amžiną atilsį“. Pazvelgęs į pageltusį lavono veidą, išbalo, nualpo ir užmerkė akis.

Senas popas baigdamas giedoti nusimetė rubus, susiglos-tė ilgus savo plaukus ir kasžinką pasakęs diakonui, nuėjo pas našlę.

Našlė jau nebverke. Pasišaukus Lupinskį prie lango, kasžin ką smarkiai kalbėjo.

— Tavije tik mano viltis — sakė stačiai į akis žiurėda-ma ir tarsi norėdama greito atsakymo.

— Tamista netikėsi..... su skatiko..... viską ant bar-go..... — pridurė rodydama su pirštu į grabą. — Tėvas dvasiškas žino kaip mirė.

— Teisi krikščioniška dušia — pradėjo popas mislyda-mas, kad reikia jo pagelbos.

— Aš, tėvas, ne apie tai kalbu — pertraukė nekantriai žiurėdama į Lupinskį.

— Ulanovienė nori, kad kas sumestų — kalbėjo Lu-pinski. — Aš, žinoma..... padarysiu ir duosiu kiek galiu... — nulenkę galvą.

Sprauninkienė laukė ką pasakys popas, bet tas tylėjo mislydamas: „mat kokia pašėlus žmona“ ir tarė:

— Apie mezliavą tepasirupina Lupinskis..... jis turi didelę įtekme.

— Ir aš teippat sakau — atsiliepė sprauninkienė. — Visi pas mus lankydavos; tamista atmeni kaip jis buvo mei-lus..... Ar jis neužsipelnė pone Lupinski? — sakė imdama už rankos ir pradėdama verkti.

— Žinoma, žinoma..... vis, ką tik galiu — ir nieko ne-laukęs šoko prie durų.

— Ar žinai, širdel', kaip naramu? Sprauninkienė pra-šo pasirupinti, kad sumestų..... prizadėjau..... — pasakė pa-rėjęs pačiai. — Sako, kad nėra nė ant pakavojimo.

— O tai! — suriko ponia maršalkienė. — Be trukio kėlė pokylius, Lizai siuvo švarkus..... O dabar reikia mums pakavoti! Ir meluoja! aš žinau ištiesų, kad turi pini-gų.

Bet Lupinskio buvo jau pergalėta širdis. Nesiklausė žmonos rodos, paėmė popierą, parašė keliatą žodžių ir užme-tė penkis rublius, kad ir kiti į jį pasistebėję eity jo pėdomis.

— Reikalingas pinigų mėtymas! — pamislijo pati.

Bet teip mislyti jau buvo velu. Raštas keliavo iš namų į namus iš rankų į rankas. Vieni juokėsi, kiti keikė, kiti pa-tyloms murmėjo..... Nevienas traukdamas rublį iš kišie-niaus, dėlto ryzos jį išmesti, kad apie jį blogai nekalbė-tų. Abelnai sakant, sprauninkienės pramonį visi peike ir keikė kaip imanė.

Przeprašinskis paraše, kad duoda penkis rublius iš šim-to, kurį neseniai paskolino.

— Ar tamista padukai! — suriko Lupinskis ir užsirus-tinę norėjo sudraskyti raštą. Bet gydytojas perkalbėjo se-nį ir parašas pasiliko.

— Tamistos valia — pasakė ir suskaitė pinigus. Viso labo buvo daugiau kaip 100 r., pridejus penkis rublius, ku-riuos pats nuo savęs žadėjo sprauninkienei.

Stoikavas Kuzma, kurs su popiera vaikščiojo po miestą

stebėjosi, kad rinkliava teip baisiai sekasi.

— Kas tai pinigų! — kalbėjo sėdėdamas pas žydą Mejerį, kur pirmiausia pirkdavo nabaszinkui sprainkui vyną ir atraitydamas naštas popierių žiurinėjo.

— Surinkai nemaž — sakė žydas.

— Pakavos kaip vien reikiant — kalbėjo Kuzma kavodamas surinktus pinigus. — Geras buvo žmogus nors kada-nekada biskutį užsirustindavo. Žinoma vyriausybė..... Bet greit atsilėidavo..... Namiškiai jį suėdė.....

— Kodėl? — užklausė žydas.

— Neturi gėdos. Kad jis butų ilgiaus pagyvenęs, ar butų leides pakavoti už svetimus pinigus? — kalbėjo Kuzma. — Teisingas buvo žmogus. Jau tik sikepavo, o vienok kada tik siuntė atnešti vyno sakydavo: „pasakyk Mejeriui, kad gavęs alga, viską atiduosi.

— Iš tiesų, iš tiesų geras buvo žmogus — atsidusėjo žydas atgavęs pinigus ir su skvernu šluostydamiis nosį.

Kad Ulanovienci padavė popieras su pinigais, pats kaičius kiek žadėjo gydytojas maž nenuleipė, o nenuleipė dėl to, kad nebuvo kada — reikėjo gydytoją pirmiausia kaip reikiant iškeikti. Kalbėjo ant jo kaip įmanė ir kur įmanė. Kliuvo tada jo žmonai ir vaikams ir giminėms ir visai pažinia. Eūrė kaip žyrnius įvairius žodžius; pirmą kartą pasirodė tokia iškalbingai

— Prašom tiktai pamislyti — kalbėjo uzrustinta žmona — pasilikau be vyro ir vietos; Dievas žino kas su mumis bus; o jis bijo duoti šimto rablių! Juk jis vien palukiais surinks juos iš kity!.....

Sudžios žmona nežinojo ką atsakyti ir pradėjo žegnotis.

Nusiraminsi sprainkienė suskaitė pinigų ir pažiūrėjo kiek kas davė, išlojojo popą, kurs norints buvo turtingas, vienok tik rublį davė. Pagyrė kasžin kokį iš tarpo mažesniųjų valdžios tarnų, kurs norints buvo neturtingas vienok užrašė du rublius — ir pakavojo pinigų.

Ant rytojaus buvo pakasanos. Liza pasirėdė juodais rubiais palydėti tėvą į kapus ir prašė iškelti didžius pakasynų pietus, nes, kaip ji sakė, neišpuola jį teipat žemėms užkasti, kaip antai užkasa vargšą žmogų.

Senis Gusiev pirmasis nabaszinko draugas rusčiai atšakė, kad už svetimus pinigus negražu kelti pietus.

Liza supyko, pavadina senį Gusevą kaltunium ir trenkdama duris išėjo.

Norint pakasynų pietų nebuvo, vienok labai iškilmingai Ulanov tapo pakavotas. Susirinko visi pažįstami, mažesnieji valdžios vyrai ir visi žingeidūs — visi, rodės, buvo pažiūrėti. Giesmininkai giedojo. paparčiai (choragwie) bluzgėjo, žvakės degė, daugybė žmonių lydėjo kalbėdamiesi ir ginčydami, ar gerai sunertos rankos, kiek vertos parėdnės, kur pirktos, kiek mokėta, kiek užmokės cerkvės tarnams ir kaip nelaiminga žmona. Viskas buvo labai gražiai. Popas apsi-rėdęs juoda, baltais pakraščiais kopa lydėjo, giesmininkai gražiai giedojo, o kad diakonas pradėjo užkimisiu balsu „amžiną atsilįj duok Viešpatie numirusiam didžiui Kirilui Siemianovičiui, Lupinskiui“ vėl pradėjo verkti. Išitraukė šnypštuką, nusišluostė veidą ir akis į dangų pakėlęs, širdingai dėkavojo Dievui, kad ne jis, bet niekam nereikalingas senis spraininkas mirė!

Žmonės kalbėdamiesi, šnabžėdami, juokdamiesi palydėjo net ant kapų. Ulanovą pakavojo puikioje vietoje, tarp garsių vyrų veidu į rutus, iš kur matėsi kaip ant delno miestelis, kur jis gyveno teip trumpai ir mirė nelaimingai.

Tuose pačiuose kapuose, tik neteip patogioje vietoje, t. y. už muro, kur be baimės vaikščiojo ir ganės kiaušės ir oz-

kos, gulėjo Vilkyknės valsčionis Petras Pakalniškis. Nebuvo ten nė kapų, nė kryžių, nė iokių amžino atsilio ženklų. Neuzilgo, kad neaugsti kapai nuo lietaus ir vėjų susilygino su žeme, niekas nepamislilo, kad čion kasžin kada butų pakavota žmogus. Kavodavo ten parėjūnus, žmones be tėvų ir pravarės, kurie netikėtai apsigyvendavo mieste; nuskendusius sušalusius, trupiniai sakant, visus nesavo smerčia mirusius.

Maž nekartu mirimas Pakalniškio ir spraininko užbaigė įvairius pasakojimus apie Sosnoviečių maištą. Penkis kaltus valsčionis paleido tada, kad nusiminęs Varnas, liuosybės ilgėdamasis, mėgino pasikarti, o kiti kietybe nuvarginti maž paduko.

Atejęs į kalinį Lupinskis keliatą valandų kalbėjo žmonėms, norint tie nė biskj nesuprato ką sakė. Nulenkę galvas, pasakė ačių maršalkai ir paleisti iš kalinio, nuėję pas žydą visai pasigėrė.

Lupinskis buvo linksmas, kad teip gražiai kalbėjo, ir kad šiepat jau žmonės žemai prieš jį nulenkę galvas. Gailejosi tik, kad pas mus neįvesta atspaudinti teip gražius ir tokios gilios prasmės atsiliepinimus. Paskui apsakinėdamas tą atsitikimą, visados pridurdavo, kad jei Sosnoviečius neprotingas spraininkas sukisio į kalinį, tai jis padarė, kad jiems nereikėjo atsisveikinus su savo kraštu, giminėms, pačioms, vaikais ir pažįstamais išvažiuoti į Siberiją.

— PABAIGA I DALIES —

LAIKRODIS.

Buvo jau vėli naktis. Žiburių jau niekur nebuvo matyti ir miesto gyventojai jau seniai drūtinosi saldum miegu. Per vieno tik namo langus mušė didelis šviesa ir girdėti buvo tai garsų juokai, tai vel kokis rustus žodis.

Buvo tai kliubas; jaunuomenė tenais prie visokių žaidų leido tankiai nesavus pinigus.

Ant gatvės prie kliubo durų stovėjo jaunas žmogus. Apris-kę jo drapanos reiškė, juog yra elgėta, išblyškęs gi veidas, paraudnavus nosis, įdubę, pamėlynavę akys rodo, juog tai yra girtuoklis. Ir užtiesą teip buvo. Seniaus jis buvo didelis elegantas. Neturėjo augšto mokslo, bet užteko jam idant tarpu visai nemokytų galėtų pasirodyti mokytu. Buvo ir gana turtingas, bet girtuoklystė su visais savo vaisiais viską nuo jo atėmė ir liko jam dabar vienas amatas, vienas užsiėmimas — ubagauti. Tą jis ir darė, bet nevisada su lygia pasekme. Iš pradžių jis gaudavo nuo nekurių upatų ir po 5 rublius, bet tas buvo labai trumpai. Paskui gaudavo jau tik po rublį, bet atėjo laikas, kada gaudavo jau tik kelis varinius, bet kada vienas iš jo senovės draugų davė jam 2 kapeikas, užpykęs tarė:

— Ar tu misliji, kad aš esmiu prartas ubagas?

Draugas, tartum suvis jo negirdėdamas, nuėjo.

Padėjo tada ant delno pinigą ir ramydamas save tarė:

— Tiek to. Dvi kapeikos visgi yra daugiau už nieką. Tai yra neužginama matematiška teisybė.

Bet tą naktį kada jis stovėjo prie kliubo durų, nė 2 kapeikų kišenių neturėjo.

Kliubo duryse pasirodė koks žmogus ir ubagas tuojaus išvydo prieš save jauną elegantą. Veidas jo buvo išblyškęs, degančios akys ir ejo nerviška judėdamas, sukanęs dantis ir spausdamas kumštis. Kada prisirtino prie ubago, tas jam tarė:

— Ar tu man šiadien nieko neduosi?

— Ak, tai tu — atsiliepė jaunas vyras žiūrėdamas į ubagą. — Žiūrėk! tai tiek mano turto liko — traukė toliaus elegantas ištraukdamas iš vieno kišenius aukšinį dzigorelį, o iš kito revolverį.

— Paskutinis mano šios nakties grajus, bet tur but ir paskutinė naktis mano gyvenimo.

Ubagas žiūrėjo tai į laikrodį, tai į revolverį ir nežinojo ką sakyti, bet vyras jam tarė:

— Išsirink dabar iš šitų dviejų daiktų ką nori ir imk sau.

Dabar ubagas ubagas atsirado tokiame padėjime, kad nežinojo ką daryti. Naujas gražus revolveris traukė prie savęs ubago akį, tartum siulydamasis, idant jį išsirinktų ir tokiu būdu, pardavęs gautų pinigų ir išliuosuotų savo pažįstamą nuo smerties. Bet laikrodis labai gražiai išrodė ir ubagas matė, kad tai brangus, tad užmiršdamas apie draugo gyvastį, išsirinko laikrodį.

— Matai kaip man nesiseka – tarė elegantas – anie tenais išlošė nuo manęs visus pinigus palikdami man vien laikrodį ir revolverį, tu išsirinkai laikrodį palikdamas man tiktai revolverį, idant galėčiau sau į kaktą šauti. Tiek to, daugiau man niekas ir neliekti, kaip tik kulką įsmiegti į kaktą ir tokiu būdu visas bėdas užbaigti. Te tau laikrodėli, o aš einu persišaunu.

Teip tardamas jaunas vyras padavė ubagai laikrodį ir greitai nuėjo. Dabar ubagas su atyda apžiūrėjo laikrodį ir pamislijo sau: „oho laimėjau. Laikrodis bus vertas kokių dviejų šimtų rublių, o šimta tai jau visada gali gauti“. Pakilo dabar klausymas, ką su juo daryti? ar jį uėsti parduoti, ar pasilikti sau. Bet jam tuojaus stojo akys visi jam panašūs ubagai ir jis juos visus perviršina, kadangi jis turi puikų laikrodį. Atstume tada pardavimo mislį ir laikrodį kišo į dešinį kelnų kišenį. Atsiminė vienok, kad į dešinį kišenį jis deda variokus ir visokius, kuriuos gauna kitokius daigtus, tad gal subjaurinti laikrodį. Persitikrinęs tad; kad kairysis kelnų kišenius nekiauras, įdėjo tenais laikrodį ir pasiputęs kaip indinkas ėjo pro kliubo langus. Ant netolimos bažnyčios bokšto laikrodis muše tris. Musų ubagas išsiėmė savo laikrodį ir žiūrėjo kelintą adyną rodo. Ant jo laikrodžio buvo dešimts minučių po trijų. „Matai – pamislijo sau – tikėk tu tai bažnyčiai; jos ir laikrodis negerai eina – rodo, juog yra 3, o tuo tarpu jau yra 10 minučių po trijų. Nuspojė tad ir vėl įsikiso savo laikrodį į kišenį.

— Kaip tai gerai turėti gerą laikrodį – mislijo sau. — Jei-gu aš jo neturėčiau, bučiau tikėjęs, juog dabar yra trečia adyna, kad ant tikro yra jau dešimts minučių po trečiai. Ant tikro, prie mano dabartinio užsiėmimo – tarė sau toliau – tai dešimts minučių nedaro skyrtausia..... na, bet visgi geriausias žinoti tikrą laiką.

Ir vėl pradėjo imti jį pagunda parduoti laikrodį, bet jis ją atstumė ir laikrodį pasiliko dalei trijų priežasčių. Pirmutinė priežastis buvo, juog neturėdamas laikrodžio, nežinos tikro laiko. Teisybė ant bažnyčios bokšto yra laikrodis, bet jis negerai eina. Prie to jis žiūrėdamas į auksą atsimena, kad ir jis kadaisia nebuvęs toks biednas ir nuo visų paniekintas. Atgijo jamė puikybė ir nusprendė pasilikti laikrodį idant ir dabar nors už ubagus kuo nors augtėsniau buti. Dabar jis mislijo su koku paniekinimu jis mes paduotą varinį davėjui po kojų mislydamas: Tu durnas, tavo laikrodis yra jei ne nikelinis tai jau daugiausiai sidabrinis, o mano laikrodis auksinis dviejų šimtų rublių vertas; į kurį az galiu žiūrėti teip tankiai kaip aš noriu. Prie to mano laikrodis rodo tikrą laiką.

Nuo šios dienos musų ubagas liko suvis kitu žmogsm. Kada jis ubagudamas gavo 5 kapeikas, jis žiūrėdamas į savo laikrodį tarė: „36 minutas po pirmai gavau 5 kapeikas“. Kitą kartą tartum koks biznieriūs vėl tarė: „15 minučių po keturių gavau dešimtį kapeikų“. Ineidamas į karčiamą jis žiūrėjo į laikrodį ir kalbėjo į save: „dabar yra septynis minutus po penkių. Šituo laiku aš visada pradėdu pasi-gerti.“ Pramiegojęs sykį tarė: „tai 12 adynų buvau girtas.“ Kadangi jis buvo silpnos atminties tad idant viską žinotų kada ką darė, nusipirko mažą knygelę ir viską rašė. Tilpo knygytėje kiek nuo kurlo iš savo draugų suabgavo, kaip tankiai pasigerė ir kaip ilgai girtas buvo. Matydamas tada juodą ant balto koks jo yra gyvenimas, pradėjo pats savęs gedintis, bet labiausiai gėdijosi prieš savo laikrodį, nes jam rodėsi, juog toks gražus laikrodis neyra paskyras idant jo blogus darbus rodytų. Tas teip reguliariškas laikrodis turėjo buti kompasu

teip nereguliariško gyvenimo. Tai buvo bausis nesutikimas. Friketino tad pasitaisyti.

Vieną kartą, kada musų ubagas gerdamas, nuolatai žiūrėjo į laikrodį kiek laiko užima išgerti stiklą alaus, netoli stovintis žandaras, užvelgė jo laikrodį ir tikėdamasis, juog tai yra vogtas, ubagareštavo-jo. Nusiminė vargšas neapsakomai. Buvo jis girtuoklis, tinginys, gėdos teipgi mažai turėjo, bet nebuvo vagim, vienok išsietisinti jokiū būdu negalėjo negalėjo ir todėl pateko į kalėjimą.

Kalėjime budamas pradėjo mislyti apie savo gyvenimą. Atė-jo jam ant mislį jo jaunos dienos, kada jis, sunus gana turtingų tėvų buvo visų mylimas ir guodojamas. Paskui stojo jam akys, kada jis jau užaugęs atsitraukė nuo savo tėvų ir kaip iš pradžių turtingu budamas, buvo visur kviečiamas, kaip visi už garbę sau laikė viešėti jį savo namuose. Staiga visus sudrebėjo. Tai atsiminė kaip pradėjęs gerti visko mustojo. Atsiminė kaip nuo jo atsitraukė visi jo draugai, kaip visi uždarė jam duris, niekur jo nepriėmė. Kaip jis pabaigė visus pinigus, o tingėdamas dirbti neturėjo ką valgyti ir priverstas buvo ubagauti. Jis seniaus nuo visų paguodotas, pasiliko nuo visų atmetas, paniekintas. Jis seniaus turtingas, dabar turėjo ubagauti. Jis ant pabaigos turi sėdėti kalėjime kaipo vagis. Ir kas tą viską padarė? Girtuoklostė. „O Dieve mano! – suriko ubagas puolęs ant kelių – duok idant aš koku nors būdu iš čionais išėičiau, o prisiegiu, juog mesiu gėręs ir vesiu gerą gyvenimą“. Paskui atsiminė, juog jau ir poterius užmiršo, pradėjo kiek galėdamas juos atsiminti ir kalbėti.

Nuo to laiko musų ubagas pradėjo vien mislyti apie savo nelaimę paminčią iš girtuoklystės; prašė Dievo, kad jį išhuosuočių ir nuolatai prižadėjo pasitaisyti.

Praslinko teip šeši mėnesiai. Vieną dieną ubagas klupojo ir meldėsi, kad tuo tarpu išgirdo, juog ju duris kas rakina. Pasikeič ir daukė jeinančio. Inėjo kalnio daziūrėtojas sykiu su sudo urėdninku. Urėdninkas laikė rankoje sudo nusprendimą, kuriame sudas apgarsina, juog atsirado laikrodžio locnininkas ir pripažino, juog jis buvo jį tam ubagui atadavęs, todėl sudas apgarsina jį už vekaltą ir iš kalnio išleidžia.

Kalnio daziūrėtojas liepė ubagai apsiirengti savo rubais ir ke-liauti kur pats nori. Atadavė jam ir laikrodį, nes jo pirmutinis loėni-ninkas teip norėjo.

Išėjo tada vargšas iš kalėjimo, o pirma jo mislis buvo gauti darbą. Neilgai trukus gavo darbą ir dabar tik žiūrėjo ant laikrodžio kad laiko negaišinti, bet dirbti. In karčiamą už jokus pinigus butų nejęs.

Praslinko ilgas laikas. Vieną vakarą ant kertės gatvės stovė-jo apdriskęs, išblyškšs žmogus, prašydamas nuo žmonių pagalbos. Pamatęs ateinantį gražiai apsirėdžiusį poną skubiai prie jo prisartino ir meldė pagalbos. Praeivis dyrstelėjo jam į akis ir visas sujudėjo. Ar žinote skaitytojai kas atsitiko? Tas gražiai pasirėdęs ponas, tai buvo musų ubagas, tas gi pavargėlis tai buvo tas elegantas, kuris mu-sų ubagai davė laikrodį. Vėsdamas nedorą gyvenimą turėjo kasdien didesnę vargą vargti ir ant pabaigos buvo priverstas ubagauti.

Buvęs ubagas siekė į kišenį ir atadavė vargšui visus pinigus, kuriuos prie savęs turėjo, o kada tas užsigėdijęs norėjo citi, paėmė jį už rankos ir tarė:

— Mano geradėjau! sugrąžinu tau tavo laikrodį, kurį man buvai davęs. Jis mane išmokino kaipo yra brangus laikas ir kaip jį gerai sunaudodamas gali buti laimingu. Dabar jau man šito laikro-džio nereikia; aš jau moku gyventi. Imk tu jį atgalios ir skaityk ant jo valandas stengdamasis jas gerai sunaudoti. Mano gyvenimas te-gul tau bus pamokinimu.

Vytautas.

A. McLean laidoja ir balsamuoja na-
baszninkus pigiaus kaip kiti.
77 Hudson Avenue netoli Front Str.
Brooklyn, N. Y.

RED HOUSE CLOTHING CO.

Adolph Lewis,

PARDAVEJAS Naujų ir naudotų drabužių,
190 Myrtle Avenue,
Tarp Hudson Ave. ir Fleet Pl., Brooklyn, N. Y.
Paranku tenai nueiti, nes galima susis-
nekėti lietuviskai.

Lietuviai!

Jūs tankiai reikalaujate siūsti kam į kraują
daviernastį ir kitus palydymus: kreipkitės
prie manęs, asz tą viską atliksiu kuo geriau-
siai. Paraszysiu daviernastį ir parupinsiu kon-
sulio palydyjimą.

JOHN A. BELIAKOFF,

NOTARY PUBLIC,
227 East 19th Street, New York, N. Y.

ZVAIGZDĖS AGENTAI:

- T. Rauliczkiš Hazleton, Pa.
Stanislovas Potelionas.
Plymouth, Pa.
Povylas Gaižauckas,
24 7th Str., Mahanoy City, Pa.
Juozas Kasulaitis,
74 Carrol str., Pittston, Pa.
P. Mikalauckas
25 W. 2nd Str., S. Boston, Mass.
Antanas Szleika,
Spring Valley, Ill. ir apielinkej.
M. Szvernickas,
146 Roebling Str., Brooklyn, N. Y.
M. Czeponis,
72 Jubilee Str., New Britain, Conn.
Mikolas Miszkunas,
8 Belmont ave., Newark, N. J.
J. Macziulaitis,
165 Ferry Str., Newark, N. J.
J. Rabikauckas,
328 Plymouth Str., Brooklyn, N. Y.
Jonas Nutauc,
4424 S. Wood Str., Chicago, Ill.
Jonas Karalius,
652 W. German st. Baltimore, Md.
Jonas Damukaitis,
641 W. Lombard st. Baltimore, Md.
KELIAUJANTIS AGENTAS
Andrius Mikalauskas,
25 W. 2-nd Str., South Boston, Mass.

LIETUVISZKAS SALIUNAS

J. J. Zimantai.

Užprasau visus brolius lietuvius pas mus
atsilankyti. Mes laikome gerą alygą, gardžią
arielkelę, visokių vynų ir kitus gėrymus,
teipgi ir gerą cigary pas mus galima gauti,
o jau apie užkandžius, tai nėr ką ne kalbėti —
visada švieži, o pietus duodam tik už 10 cen.
o supė visados dykai prie stiklo alans. Užei-
kit ir persitikirkit, jog tai labai gera užėiga
del kožno vieno pas

J. ir J. Zymantus,

po No. 305 Kent ave, Brooklyn, N. Y.

Stebetina proga!

Vaikams prie miszių suknioms
isz geriausio kaszm'ro su
puikmu pamusalu už

\$3.50

Kamžos 75c, \$1.00, \$1.75.
PŁOSZCZAI \$16.00 ir dau-
giaus. Kunigiszkos suknioms
\$12.00 ir augszėjus. Gera
visat eile drapanų \$18.00 ir
augszėjus. Paltos extra \$20.00
ir augszėjus.

BOHNE BROS & CO.

34 Barclay St. New York.

Temikit Lietuviai

Sutrumpytas Lietuvisz-
kai-Angliszkas Žodynėlis, su-
dėtas ir iszduotas kun. Petro Saurusai-
czio, Waterbury'o Conn. klebono.

Yra tai labai naudinga del lietuvių
knyga, nes ne vienam atsitikime bus ji
lietuviams didele pagelba.

Galima gauti pas patį autorių arba
„Žvaigždės" spaustuveje.

Michael Bershatzky.

RUSKOS IR TURKISZKOS MAUDYNĖS.

Viską užlaikoma cystal. Atskirus kambariai
del vyrų ir moterų. Atdara nuo 8:00 ryto iki vakaro.

72 Seigel Street.

Bet. Manhattan and Graham Ave., Brooklyn, N. Y.

GEO. SCHOBER,

Pardavinėja visokias mėsas, kaip to:

Jautiena, Avincziena, kiauliena,
deszras ir teip visokias importavo-
tas ir czionaitines mesas.

92 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

„Saule"

Vienatinė du-kart nedelinė gazieta iszeinanti
Amerike utarnyke ir pėtnyčioje, kaszuoja
ant meto \$2.50, i užmarę \$3.50.
Kas užmokės \$3.00 tai aplaikys „S." ir „L. V."
In užmarę „Saule" ir „Linksmas V." \$4.50.

Adresavokite:

D. T. BOCZKAUSKAS,

520-522 South All., Mahanoy City, Pa.

T. Schwartzkopf,

12 S. Main Str. Pittston, Pa.

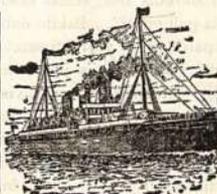
Užlaiko didžiausią sklodą visokių gėrymų
kaipo tai: ARIELKU, VYNO ir visokių už-
rubežiniu LIKIFERIU.

Pardavėjas das jį yra visiems žinomas

Juozas Tepliusziš, kuris ko teisingiausia vi-
siems lietuviams pirtartarnauja. O be to: ten
galima gauti visokius gėrymus pigiaus, nė kaip
kur kitur.

S. JARMULOWSKI,

No. 54 Canal Str. New York.

Asz užlaikau BAN-
KA, kurioje galite sau-
gri pasidėti savo pin-
gus, teipogi ismalinau
pinigus visų žemių.
AGENTURA visų lai-
vinių kompanijų ir gele-
žnelio tiketų. Šalpor-
tos 1 ir isz Europos.
Teipgi stunezu pin-
gus i visas dalis svieto
ir iszduodu reklamuoti
visų didžiųjų miestų E.
uropos.

Bankas Europeje,

Hamburgje: S. Jarmulowski.

Luebeck: S. Jarmulowski & Co.

Naujena Naujena!

SKAITYKIT VISI!

LIETUVISZKA LENKISZKA APTIEKA.

Apgarsinu savo tautieciams jog mano
Lietuviszkoj Lenkiszkoj Aptie-
koj 335 Grand Str., randasi vi-
soki vaistai ir žolės vartojamos
kaipo gydymas Europeje, **tra-**
janka ir t. t. Teipogi labai
pigiai galima gauti specialisz-

kas lekarstas nuo visokių ligų kaip tai: nuo
užsiszaldimo, plaučių užsidegimo, sunkaus
kosulio, džiovos; teipgi nuo romatizmo, kau-
li lauzimo, kojų traukimo, galvos skaudėji-
mo, neuralgijos, visokių puezku. Vaistai nuo
pilvo skaudėjimo, daduodanti gardum, prie
valgio ir daugybė kitokių. Visi tie vaistai
yra kuo geriausiai pritegti pagal geriausią
Europos ir Amerikos Daktarų receptus ir jau
daugybė lygonių jais iszgydė, labai mažai
iszduodami ant to pinigų. Visus savo vaistus
asz siuncziu pareikalaujusiems per pacztą ar-
ba expresų į visą Ameriką. Reikale paraszy-
kite pas mane laiszką o asz rodą suteiksiau
jums dovanai.

Mano aptiekoje yra gannami visoki sku-
riniai ir elektriszki BANDAŽAI už žemiausią
prekę.

M. MAYER

EUROPISZKAS APTIEKORIUS

335 Grand str. BROOKLYN, N. Y.

tarp Marcy ave. ir Havemayr Str.

Telephonas 1342 Williamsburg.

DR. LEO. LANDES,
LIETUVISZKAS DAKTARAS,
124 E. 24 UL., NEW YORK.
Garsingas gydytojas vyrizkų ir moterizkų ligų. Mokino-i universitete New Yorke; praktiko ligonbuciuose Wiedniuje, Berlyne, karaliskioje mokykloje Londone, buo p reditiniu mokslo Lebanon, Bellevue, Port Graduale Hospital College ir t. t.

USZTIKRINA ISZGYDYMA

visų laptų ir paprastų ligų, kaip toli plaučių, kepenų, skaudėjimą vidurių, galvos, nepomelių, apalimą, skaudulius, žaidzas, tinimą, moter skakas ligas ir nevalsinguma. Gydytum nerviszių ligų reikia naudot elektrinius prietaisus.

VISOKIAS LIGAS

Iszgydysiu i keles dienas, kaip tai ligas pilvo, uždegimą žarnų, iszdiuvinimą pieno, skaudėjimą lūpų, nosies, akių, ausų, nustojimą pajęgių ir t. t. Iszgydyimą užtikrinu kiekviename atsitikime. Chroniszas ligas gydan pasekmingai, ir slepemas ligas užaikaun slaptų bėjų.

Dr. Leonard Landes,

134 E. 24-th str., cor. Lexington ave.
Ofiso valandos: { nuo 9 rito iki 1 popiet
{ nuo 5 po pietik 8 vak.

Nedėliomis: { nuo 8 iki 10:30 ryto ir
{ nuo 2 iki 5 val. po piet.

RODA PER GROMATA DYKAL
Užprasdydami gyduoles pristūskite \$1.00.
Jeigu sergi tai paraszyk kiek turi motų, kiek sveri ir apraszyk savo ligą, o asz prislūstu gyduoles kurioms iszsigyqsi.

CAECILIA HALL,
GEO. SCHMIDT, PROPRIETOR.

Užlaiko vi okius gėrymus, kaip tai:
* VYNA, SZNAPSA IR ALU. *
No. 101 & 103 Grand Street.
Brooklyn, N. Y.

Teipgi yra puiki salė dėl miltų, vese-
lijų ir teip viso-čių susirinkimų.
Czlon Szv. Juzapo ir szv. Kazimiero
draugystės laiko czlon savo susirinkim-
mus.

„KATALIKAS“

Lietuviszkas Sanvai-
tinis laikrasztis.

Iszeina Chicago, Ill.

Kasztuoia ant me-
tu \$1.50.

Norinti uzsirasyt, tu
ri adresuoti:

Katalikas Publishing Co.,
3222 Auburn Avs.,
Chicago, Ill.

Senas Daktaras Smith

Seniausias seniai zinomas specialistas.

Asz gvarantuojū iszgydimą užnuodyjimo kraujo, skuros isz-
berimą, spuogų, skaudulių, skaudancios
gerklės, liežuvio, burnos ir nosies. Ro-
nnotas kojas, skausmą nugaroje, skausmą galvos, gėlimą kaulų, skau-
dėjimą krutinės, skaudėjimą vidurių, nesumaliną pilvo, užpavietrija,
hemorodą, saus-gėla, szirdies ligas, plaučių ligas, užsiszaldymą, dusulį
ir džiova.

Asz turiu viska kas dėl gydymo reikalinga: liekarstas ir in-
strumentus ir per ilgiausia tyrinėjimą da-
sieikiau didžios praktikos. Daugel žmonių
ateina pas mane, idant juos iszazgaminavocziau ir savo pagirtina meto-
da gydincziau, kurie pirmiaus gydesi pas daktarus, garsinancziuosius
gabeis daktarais.

Saugokites nuo tokių žmonių, agentų, draugvsczių, už dyką
duodanczių receptų, diržų su elektra ir apgavinių
patentavų giduolių.

Kreipkites visi isz pirmo pas seną daktarą Smith, jis yra se-
niausias ir geriausias, o užcedysit laiko, pini-
gų ir skausmų. Gvarantavoja greitai ir pigų iszgy-
dyimą. Kodas duoda už dyką. Liekarstos 50 centų.

Neužmirskit adriso:

136 E. 18th Str.,

New York, N. Y.

BENZIGER BROTHERS

36 38 Barclay st,
NEW YORK, N. Y.

I s i j:
KARUNU.
VELIAVU,
ir yvairiausiu
ZENKLELIU
Teipgi specia-
liskai darome
szilkinius ir
auksinius ISZ-
SIUVIMUS.

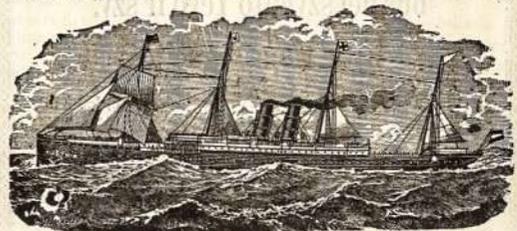
Ant pareikalavimo visados prisiuimsime prabas ir tavoru
prekes, teiposgi ir didelę ilustravota katalogą prisiuimsime už
yka. Raszyk ant adreso:

Benziger Brothers,
36 & 38 BARCLAY STR., NEW YORK, N. Y.

MAX KOBRE
Lietuviszka Banka

40 Canal Str., — 142 Division Str.,

New York.

Prieteliai! duodu jums žinią, kadmes parduodam Szifikortes ant vieš
greiciausiu laivų už pigiausią prekę. Esu užtvirtintu agentu ant lini-
jų, North German Lloyd Bremeno; Hamburg American Line Hambur-
go; Red Star Line Antverpo ir Nitherlands Line Roterdamo. Siun-
cziamo pinigūs, kuriuos jusų prieteliai geuna į 15 dienų. Musų kanto-
roje galite susiszneketi lietuviszkai ir lenkiszkai. Ateikite ir persiliu-
dykite, kad mes per 25 metus su kožu apsiejome teisingai. Teiposgi
parduodam tikietus ant visų gelezinkelių Amerikoje ir Europoje.

Duodam žinot kad mes priimam pinigūs į depositą bankos ir mo-
kam po 3½ procentus ant metų. Procentą tik tą mokam nuo 50 dolo-
rių ir virszaus, ale kad buva padėti ne mažiau kaip 6 mėnesius. Padėti
ir iszinti gali kožną dieną nuo 9 ryto iki 2 po pietų ir nuo 4 iki 8 va-
jandai vakare.

NAUJAI INTAISYTA

„ZVAIGZDES“

★ SPAUSTUVE ★

Atlieka visokius drukorizskus darbus gerai, pigiai ir greitai:

DRUKUOJA KNYGAS, CIRKULIORIUS, KONSTITUCIJAS DEL DRAUGYSZCIU, GROMATAS, VISITING, BUSINESS CARDS IR

VISUS KITUS DRUKORISZKUS DARBUS.

Kas darba paves, nesigrandys.

★ ★ ★

SPAUSTUVE YRA PO NUMARU

94 GRAND st.,
BROOKLYN, N. Y.

FR. PUSTET & CO.

Atliekti visokius drukorizskus darbus del szvento Tevo ir szv.

Ritu Kongregacijos.

Iszduoda ir parduoda knygas visokiose kalbose, kaip tai: lotyniszkoje, prancuziszkoje, angliszkoje, vokiszkoje, lenkiszkoje, lietuviszkoje ir kitose.

Dirba pas save ir pargabena isz uzmarės visokius bažnytinius daiktus kaip tai: arnotus, kopas, kielikus, liktorius, szventųjų stovyklas ir t. t.

Teipgi parduoda Szkaplierius, Razanczius, ignoselius ir visokius szentuju pavekslus.

Visus daiktus laiko ko geriausius, o parduoda ko pigiausia.

52 Barclay str.
New York.

TELEPHONE 4548 COTLAND.

Turi didelius sklodus, Ryme, Ratisbenoje, Cincinnati ir New York'e.

Sveikata! -- Ilgas Gyvenimas!

Teip visi sako, kurie perka valgius nuo **J. Krauczeliuno**. Jo sztoras visada yra pripildytas szviežiais tavorais, kuriucs pardavinėja daug pigiau kaip kiti. Užczėdyk pinigus ir sudrutk savo sveikatą pirkdamas valgius pas

J. Krauczeliuna,

118 GRAND STR.,

BROOKLYN, N. Y

JAMES J. McGINTY

LAIOTOJAS LAVONU IR BALSAMAVOTOJAS
PRIE LIETUVISZKOS PARAPIJOS BROOKLYNE.

Laidoja

visokiu

ant

kapiniu.

PARSAMDO KARIETAS ANT SZERMENU, VESELIJU IR
KITUOSE REIKALUOSE LABAI PIGIAL.

Gyvenimas ir kanceliarja po No. 72 South 2-nd Str.
Stonia po No. 76 South 1-st Str., Brooklyn, N. Y.

Stonia atdara diena ir nakti.

Telefonas 559 Williamsburgh.

SLAPTYBE!

Skaityk szita su atyda ir gerai atsimink.

Žmogus nuolatai yra spandžiamas visokių ligų; gal szitą ar kitą sanvaitę reikalauti mano pagalbos, kaipo specialisto. Asz per daugelį metų užfėmiau gydymu vien tik vyriszkių ligų, nožiurint isz kokios priezasties ir kada jos kilo. Kaip to: Abelną silpnumą, ligas gautas per iszlykumą jaunystėje, negerus sapnus, užnuodyjimą kraujo (pradžioja arba ir isi-enėjus), iszbėrimą eszaszais ir kitokius visokius prietikius. Apie ligą ypacz sunkią, neaboti yra neiszmanimu. Visi, kurie kokia liga sergate, kad jus kiti daktarai butu apszaukę net už neisgydomus, netrotykit vilties, bet kroipkitės prie manęs, asz jus iszgydysiu. Tiktai nelaukite ilgai ir nesinuodinkite su visokioms liekarstom. Teip gi nejiszkokite pagalbos pas nesuprantanczius aptiekorius, bet kreipkitės tiesiog pas manę. Nesibijok! atiek, o busi iszgydytas per seną Daktarą BRYAN.

Pasarga.

Nemoginkit gydytis patys per save, nes tai yra pa vojinga. Užczėdyk pinigus, laiką ir sveikatą tuojaus jiszkodamas mano pagalbos.

PERŽIUREJIMAS UŽ DYKA.

Netrukdyk laiko mėginimais. Asz gydau greitai ir už mažą mokestį.

Sianas Daktaras Bryan,

249 East 21st Str., kampus 2nd ave,

New York City.

KNYGOS

gaunamos „ŽVAIGŽDĖS“ Spaustuvėje.

- Basanavičius** Dr. J. Medega mūsų tautiškai vaistnikystai. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 38 su 2 autoriaus paveikslais 40 c.
- Lietuviškai** Trukiszkos studijos. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 128:..... 60
- Lietuviškos** pūsakos pusl. 192 pasakų 200..... 1,50
- Bernatavicius**. Pajauta Lizdeikos dukter, arba Lietuva XIV szimt. metje. Istorizka apysaka. knyga I Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 155..... 60
- Kun. A. Burbos** Prozaizski raszta. Labai gražios apysakėles. Naujas perspaudimas. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 156..... 80
- Dzukiszkos** dainos Traku paviete užrašytos..... 75
- Kristijonas** Donelaitis. Raszta. Keturi meta laikai. Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 134 40
- Katalikų** Bažnyčia ir mokslas pagal prof. Zahna..... 20
- Ir Jonas** Lietuviški dainiai pradžioje XIX sz m. tmečio. Kliaisizski tautiszkas periodas. Shenandoah, Pa. 1988 m. psl. 53 40
- Medega** Simano Daukanto biografiškai. Su 14 paveiksliu, Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 128 prekė..... 1,00
- Milukas** kun. A. Rankvedis Senoviszkos Istorijos pagal Fisherį T. Gazeau ir kitus. Knyga I Rytu szalys su 14 paveiksliu, Shenandoah, Pa. 1898 m. ... 50
- Rankvedis** Senoviszkos Istorijos. Knyga II pagal Fisherį ir kitus su paveiksliu, Shenandoah, Pa. 1898 m. prekė..... 40
- Lietuviškas** Albumas. Dalis I. Paveikslai istorizski vietų ir kitokių. Ir paveikslai lietuvizkų naujinių ir iszlarbių. Shenandoah, Pa. 1900 m. prekė..... 50
- Neris P.** Populiariszkas rankvedis. Fizikos, su iliustracijomis. Shenandoah, Pa. 1899 m. pusl. 102 prekė..... 75
- Radzeviciūtė** M. Anima Vilis. Apysaka. Lietuviškai vertė Jonas Montvila. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 169 prekė..... 7
- Sienkievicius** H. Tvanas. Vertė K. A. K. dalis I. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 178..... 80
- Tvanas**. Dalis II. Shenandoah Pa. 1900 m. pusl. 194. Puikiausis apysaka lietuvizskos kalb. 1,00
- Duonos** jieszkotojai. Lietuvizka iszguldė V. Stagaras. Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 82..... 3
- Cekmidt.** Valdimieras apysaka.

- Lietuviškai iszguldė kun. A. Milukas. Shenandoah, Pa. 1901 m. prekė..... 25
- Pabrieža** kun. A. Botanika, arba tautislius auguoinis. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 166 1,00
- Valanczanskas** vjysk. M. Žemaičių Vyskupystė. Antra laida. Shenandoah, Pa. pusl. 247 1,00
- Du** broliai. Atsitikimas isz paskutinės Turky su Maskolais karės. Vertė A. J. J. K. 1897 m. Shenandoah, Pa. pusl. 12..... 3
- Kankinimas** Katalikų Lietuvoje abe nai ir Kražiuose. Dėl Lietuvizsko teatro. Paraszė Akmeninis. Plymouth, Pa. 1893 m. pusl. 39 prekė..... 50
- Padėjimas** Lietuvių tautos Rusų visospatytoje. Ruziszkaj kalboj prekė..... 1,00
- Stacijos** arba Kryžiaus kelias parngta kun. A. Burbos. Plymouth, Pa. klebono. 1897 m. prekė..... 10
- Antanikas.** Apysaka B. Pruso. Isz lenkiszko vertė Selimas. ir K. Moyzo ir kun. Pabrežos laiszkai pas S. Daukantą. Shenandoah, Pa. 1897 m. prekė..... 15
- Paskutinė** Miskio. Isz lenkiszko Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 45 prekė..... 20
- Lietuviškos** Kanklės. Shenandoah Pa. 1897 m. prekė..... 5
- Kun. A. Totierius.** Pamokslai gerų žmonių. Shenandoah, Pa. 1900 pusl. 95 prekė..... 60
- Ant gerosnės popiešos..... 75
- Lietuviškas** Albumas I laida Shenandoah, Pa. 1898 m..... 50
- Albumo** II ir III laida prek. 1,00
- Abdarytas kasztuoja 1,25
- Kun. Burbos.** Prozaizski rasztai Tomas II 50c.
- Ta pati knyga ant gerosnės popiešos kasztuoja 60c.
- Katalikų** Bažnyčia ir mokslas antra laida kasztuoja tik 15c.
- Kun. P. Saurusaitis.** Lietuviškai angliszkas žodinis 75c.
- Angliszkai lietuvizskas žodinis kasztuoja 50c.
- Trumpi atakimai** ant užmetinėjų prieš Religiją 15c.
- Dogmatas** apie Pragarą 20c.
- Paslapuzini** Gyvojo Ražanziaus 25
- Jnokių** kngetė kasztuoja 25c.
- Iszguldtmas** Lioretanizskos Lita nijos kasztuoja 30c.
- Istorija** Szventa, Seno ir Naujo isztatimo kasztuoja 50c.

PUIKIAUSIA UZEIGA PAS
A. W. Zaliaucka ir J. ALMONATTI.
Užlaiko geriausius gerymus, ci garus ir užkandžius, o ir visame suteikia geras rodas. Teipgi randasi Puoltė-belis del pasilinksmimo,
116 Grand St., Brooklyn, N. Y.
Visi pas savo tautieciuz!

Lietuvizska Krautuve visokių siuvamu Maszinu.

Parduodu naujas antru ranku siuvas maszinas. Teipgi užlaikau visokius reikalingus daiktus prie siuvamu maszinių ir taisau. Žmones yra persitikrine apie gerumą matu maszinių nes 20 metų kaip tuomi užsiimu.
J. Matuleviczia,
256 Grand str.
BROOKLYN, N. Y.

Tikrai gryna altoriaus Vyna

— GAUSITE PAS —
BARNSTON Tea Co
6 BARCLAY STR.
New York'e.
Importuoja ie rusiszką arbata, kava ir visoki vyna.

PALACE HALL,
HENRY GERKEN Prop.
89 - 93 GRAND Str., B'klyn, N. Y.
Svetainė parsamdoma del veselijų, balių, koncertų ir t. t.
Gėrymai geriausi ir už pigiausių prekė.

Mateuszcas Videika Lietuvizskas darbo agentas.
Kas nor gauti gerą darbą, tugal kreipiasi prie mane.
Apart to turin puikią didelę sale vadintą „Washington Hall“ del teatro, vestuvių, balių ir zjeip pasilinksminimu. Apie gėrymus nereik nėi sakyti, nes visi žino ju gerumą.
M. VIDEIKA
154 Clinton ave. arti Claremont av.
MASPETH, L. J.

AR ESI KURCIZIAS??
Visi kurtiniai ir sunkus girėdėjimas dabar yra iszgydomi su pagelta nauju mūsų iszradymu. Tik kurcizias gime negali but iszgydyti. **UŽIMAI GALVUJ VEIKIAI PRASZALINAMI.** Apraszik savo lig. Iszgycaminavimas ir rods dykal. Gali paty namie iszagydyti suviali maizais kasztuo Dr. Dalton Aural Institute, Chicago, Ill.

Daktaras isz Lietuvos!

Dr. Med. Leon Chernig
52 ELDRIDGE Str. New York.
Tarp Canal ir Hester yoku, **OFISO VALANDOS:**
Nuo 8 iki 10 isz ryto
Nuo 2 iki 3 po piet
Nuo 6 iki 8 vakare
Telephone 3997 Spring.

Vyrai, neturinti gana pinigų iszsiplirkti szipkortes, gali už labai pigią prekė nuvažiuoti į BREMA ir HAMBURGA per 8 dienas. Raszik ar atsiszauk į **Columbia Shipping Office,** 158 Suffolk Str. New York, N. Y.

Jurgio Hoffmano Aptieka
103 Grand str.
Brooklyna, N. Y.

(Tik jo iszleidžiamas). Pats padarytojas ir laikytojas trejankos ant visos Amerikos, padaryta isz penkes deszimts dviejų visokių augoliu ir žoliu, kokios tik randasi ant žemės. Parduoda retaliszkai, svarą už viena dolerį, ir teipgi parduoda ketvirta dali svaro už 25 centus už paka, ir pardavinėja laikytojams trejankos, kiek katras reikalauja, deszimts svary už \$6.00.

Visados yra ant rankos, ir laikyti pagal senoviszką ir europiejiszką madą, aptieko raudais, kaip tai herbni, žolių ir teip toliaus. Kas tik reikalaujate virsz minėtų giduolių, galite siuzti pinigus per Money Order, o asz jum prisiusiu per expres reikalingu daiktus. Hoffmano Reumatizmo gyduolė \$2,00, tikras iszgidinimas; Hoffmano plauczių gyduolkrupės del kraujo, dvideszimts viena giduolkrupė į dėzutę už 15 centų. Hoffmano kosulio maizszimas 25 centai.

GERIAUSIA UZEIGA! PAS Petra Draugeli

Užlaiko geriausius trunkus, cigarus ir užkandžius, teipgi suteikia geras rodas visokiuose reikaluose del savo tautieciuz.
73 Grand str. Brooklyna, N. Y.
Visi pas savo tautieciuz!

Ar nori uzcedit pinigų?

Jeigu nori, tai nusiduok pas

JOHN J. GORMAN'S ESTABLISHED 1857

Juk yra verta sulgynti prekes, kures moka'e ir tavora už jas gaunate su prekėmis, kurias užmokėtumete pas mus ir kur kitur. Atsilankykite pas mus, o pamatysite, kad teisybę kalbame. Mes visko laikome, kas tik prie apdaro reikalinga, ir sžitoj dalij miesto pas mus rasite didžiausią yvairumą ir yra isz ko pasirinkti. Mes nepaprastai daug parduodame vyriszkų apatinių drapanų ir kitų aprėdaly, teipgi visokių naminių papuoszių ir įvairiausių valgomų daiktų už labai pigius prekes. Parduodant labai daug kavos ir arbatos, nereikalaujame imti dides prekes, o da prie kiekvieno valgomo daikto mes duodame gražias dovanas, o prie kavos ir arbatos mes du-syk tiek duodame dovanų.

Mūsų sžtoras buna atdaras Subatomis ir Panedelio vakarais, kitais gi vakarais uždarytas, nes mes žinome, jog mūsų darbininkai reikalauja atilsio.

Ar jus ne teip mislinatė?

Užtat jei reikalaujate ką pirkti, tai ateikite ir pamėginkite, o užtikrinam, kad savo žygio nesigalvėsite, o jeigu ant galo ir nieko nepirktumėte, tai nieko nekens, ir mes su ju mis kuograzžiausiai apsieisime ir geriausiai patarnausime.

Nepamirskite vardo bei numerio:

JOHN J. GORMAN,

229-235 Grand Str.,

Brooklyn, N. Y.

SIUTAI! SIUTAI! SIUTAI!

Geriausi visokio kaino siurčiausios matarijos, druprekės tai daug pigesnės dyk sykį pas mus, o per-tai, naujautos mados, geriausias pasinvimas, o kaip pas kitus. Pabandykite apie mus sžtorą.

Skaityk! Skaityk! Skaityk!

O perskaitytes neužmirszk, kad jeigu pas mus užsisteliuosi siutą, tau jis tiks teip kaip apgijęs dėto, kad mus kriauzejai moka dirbt gerai ir greit. Ateik, o nesigraudjst. Pas mus gausi drapanų kokių tik nori. Neužmirsz vietą ir numarą

LEWIS Bro's,

48 Grand Str.,

Brooklyn, N. Y.

S. GINSBURG,

PARDAVINETOJAS LAIKRODELIU, IR TEIP VISOKIU AUKSINIU IR SIDABRINIU DAIGTU. PATAISYMAI UZ ŽEMIAUSIAS PREKES. TEIPGI PUIKIU AUKSINIU IR SIDABRINIU LAIKRODELIU IR LENCIUGELIU. SIENINIU LAIKRODZIU SKAMBINAMI LAIKRODZIAI NUO 60c. AUGSZTYN.

51 Grand Street,

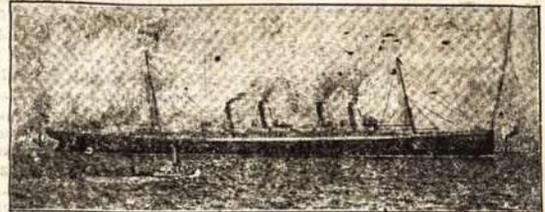
Brooklyn, N. Y.

BISCHOFFS-BANKING-HOUSE

uždėta 1848 meto

Nume Staats-Zeitung, prie užvažiavimo ant Brooklyno tilto, New-York

Sluozniame pinigų į visas dalis svieto pigel, saugel ir greitai

ISZDUODAME SZIPKORTES IN EUROPA IR ISZ EUROPOS.

Bankoje savo visados laikome daugybe pinigų dėl iszmainymo, kaipo tai:

Maskolijos rublių, Vokietijos markių, Austrijos guldenų ir t. t.

DABARTINE PREKE SZIPKORCZIU:

Isz New Yorko į Bremą ant Expreso \$35.00, ant reguliariszko \$31.00
 „ „ „ į Hamburgą ant Expreso \$35.00, ant regul. \$31.00
 „ „ „ į Antverpą \$29.00, ir į Rotterdamą \$29.00
 Isz Bremo į New Yorką ant Expreso \$38.50, ant regul. \$36.50
 „ „ „ „ „ „ \$39.50, „ „ „ \$35.00
 „ „ „ „ „ „ \$31.00, isz Rotterdamo \$31.50.

Pabar sluzoziam pinigų tiesiog į namus.

100 rublių už \$52.50,	50 rublių už \$26.50,	40 rublių už \$21.25
30 „ „ „ \$16.00	25 „ „ „ \$13.38	20 „ „ „ \$10.75
15 „ „ „ \$8.13	10 „ „ „ \$5.50	5 „ „ „ \$ 2.88

Dėli artesnės žintos rasyk į

Bischoffs Banking House,

2 Centre str. (Staats-Zeitung Building, New-York

Nedėloje Banka atvira nuo 10 iki 12 val.

LIETU VISZKA APTEIKA

IR BROOKLYNO PACZTA, (S. S. No. 23.)

Pilna visokių aptiekoriųszku tavoru. Turi visokių Europiszku ir Amerikoniųszku gyduolių, kaip tai teisingiausių lietuviszką TRAJANKA ir teip visokių žolių, szknu — kokių ant svieto randasi ir nuo visokių ligų.

Aptiekoj visada galima szaukt daktara uz dyka.

Atsisaucientiems per gromatą apraszantiems savo ligą duoda rodas ir prisiuozco gyduoles per pacztą arba expressu. Aptiekoj galima susikalbėt lietuviszkai, lenkisz-kai, rusisz-kai, vokisz-kai, anglisz-kai ir visokiom kalbom. Receptus sudedam nuo visokių daktaru Americoniųszku ir Europiszku.

Money Orders ir registravotas gromatas galite siuzt isz ezionais.

R. M. ULLRICH.

64 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

TELEPHONE CALL 1426 WILLIAMSBURGH.